

5.

ΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΤΟΥ 1944

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ 6ης ΑΧΤΙΔΑΣ ΤΗΣ Κ. Ο. Α.
ΑΘΗΝΑ 1945

«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

ΑΘΗΝΑ 1976

Οἱ Ἀνατολικές Συνοικίες τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1944

**Ἔκδοση τῆς ὁμῆς Ἀχτίδας τῆς Κ.Ο.Α.
ΑΘΗΝΑ 1945**

«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

ΑΘΗΝΑ 1976

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

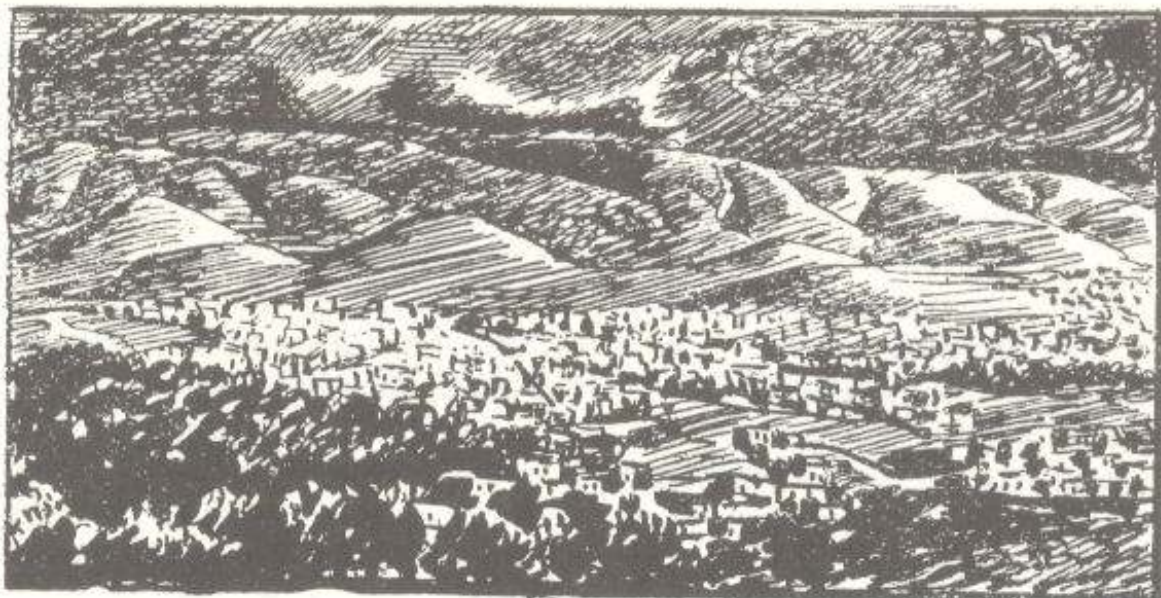
Ὁ Δεκέμβρης ἦρθε σὰ συνέχεια καὶ ὀλοκλήρωση τοῦ τετραχρόνου ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ μας ἀγῶνα. Θὰ ἦτανε γι' αὐτὸ τὸ λόγο παράξενο ἂν οἱ Ἀνατολικές συνοικίες δὲν ἔπαιζαν τὸ ρόλο πὺ ἐπαιξαν σ' ὀλόκληρη τὴ Κατοχή. Στὸ βιβλίο αὐτὸ θὰ προσπαθήσουμε νὰ τοποθετήσουμε τὸ ρόλο αὐτὸ μέσα στὰ πλαίσια τῆς πάλης τοῦ Λαοῦ τῆς Ἀθήνας καὶ ὀλόκληρης τῆς Ἑλλάδας. Τὰ στοιχεῖα πὺ θὰ παραθέσουμε τὰ πήραμε ἀπὸ ἡμερολόγια καὶ σημειώσεις τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Δεκέμβρη καὶ ὄσων παρακολούθησαν αὐτὸ τὸ ἔπος ἀπὸ κοντά.

Πολλὰ γράφτηκαν μέχρι σήμερα καὶ πολλὰ θὰ γραφτοῦν ἀκόμα. Ἡ ἀκτινοβολία τῆς Λαϊκῆς Ἀντίστασης τοῦ Δεκέμβρη δὲ λιγότεψε οὔτε θὰ λιγοστέψει. Ἀντίθετα ἐνισχύθηκε ἀπ' τὰ γεγονότα πὺ μεσολάβησαν στὸν χρόνο πὺ πέρασε, τόσο τὰ ἐσωτερικὰ ὄσο καὶ τὰ διεθνή. Ἡ ἀκτινοβολία τοῦ Δεκέμβρη φώτισε τὸ στίβο τῆς πάλης τῶν λαῶν ἐναντίον τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ φασισμού γιὰ τὴ Λευτεριά καὶ τὴ Δημοκρατία. Τοὺς ἔκαμε πὺ προσεκτικούς, τοὺς ἔμαθε νὰ φυλᾶνε ζυλότυπα τὶς κατακτήσεις τους, τοὺς προετοίμασε γιὰ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνες πὺ τοὺς περιμένουν μέχρι τὴν τελικὴ νίκη.

Τὸ φῶς τοῦ Δεκέμβρη, τὸ φῶς πὺ καίει, εἶναι ἐκεῖνο πὺ φωτίζει τὶς πεδιάδες τῆς Μαντζουρίας, τὰ στενοσόκακα τῆς Σηυράμπαγιας, τὰ κατσαβραχα τοῦ περσικοῦ Ἀζερμπαϊτζάν. Εἶναι ἐκεῖνο πὺ φωτίζει τὸ σκληρὸ ἀγῶνα τοῦ ἠρωικοῦ Λαοῦ μας, ἐναντίον τοῦ μοναρχοφασισμού καὶ τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας. Ἐμεῖς πὺ ἀνάψαμε αὐτὴ τὴ δᾶδα μὲ τὰ σανίδια ἀπὸ τὶς παράγκες μας καὶ τὰ κορμιά τῶν καλύτερων παιδιῶν μας, ἔχουμε στοὺς ὤμους μας μιὰ βαρειά κληρονομιά: Νὰ σταθοῦμε ἀντάξιοι τῆς ἱστορίας πὺ δημιουργήσαμε, νὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ τὴ Λ. Δημοκρατία μέχρι τὴ Νίκη τοῦ Λαοῦ, χωρὶς νὰ λογαριάσουμε οὔτε θυσίες οὔτε κόπους. Στὴ διάρκεια τοῦ τιτάνειου Δεκεμβριανοῦ ἀγῶνα μᾶς ἦρθε ὁ χαιρετισμὸς τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας τῆς Ἀμερικῆς :

«Σεῖς... πολεμᾶτε σήμερα σὰν πολῖτες ὀλόκληρης τῆς Ἀνθρωπότητας. Ἕλληνες πατριῶτες! Κερδίζετε τὸν δικό μας ἀγῶνα. Βρισκόμαστε στὸ πλευρό σας. Ἡ ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη θὰ θυμᾶται τὴ δική σας πάλη. Ζήτω ἡ ἐλευθερία!»

Τὸν τίτλο τοῦ «πολίτη τῆς ἀνθρωπότητας» τὸν δεχόμαστε γιατί τὸν ἀξίζουμε. Ἐνὰς Δεκέμβρης δίνει μεγάλα δικαιώματα. Ὁ μεγάλος αὐτὸς τίτλος ἀνήκει σ' ὀλόκληρο τὸ Λαό μας. Ἀνήκει ὅμως ξεχωριστὰ στοὺς ἡρωϊκοὺς μας νεκροὺς, στὰ ἀξέχαστα παιδιὰ τοῦ ΕΛΑΣ ποὺ δὲ βρίσκονται πιά μαζύ μας, στὶς μανάδες ποὺ τὰ ἀναστήσανε καὶ τὰ δώσανε γιὰ τὴν πατρίδα μας, στὶς κόρες ποὺ δώσανε τὴν προίκα τους γιὰ νὰ γίνουν τὰ νοσοκομεῖα, στὰ γυναικόπαιδα ποὺ ἔβγαλαν τὰ νύχια τους χτίζοντας ὁδοφράγματα, στυλοὺς ἀγωνιστῆς ποὺ σαπίζουν μέσα στὶς φυλακές. Σ' αὐτοὺς ἀνήκει κατὰ πρῶτο λόγο ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς ἀνθρωπότητας.

ΠΩΣ ΦΤΑΣΑΜΕ ΣΤΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Σὲ μιὰ ἀπ' τὶς ἱστορικές συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων τὸ Δεκέμβρη τοῦ 44, ὁ Τσῶρτσιλ ἀπαντώντας στὶς ἐπιθέσεις τῶν ἐργατικῶν βουλευτῶν χαραχτήρισε τὴν Ἀντίσταση τοῦ λαοῦ τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ ὡς «γκκαγκ-στερικὸ κίνημα ληστῶν καὶ τροτσκυσκῶν». Τὴν καρσμέλα αὐτὴ ποῦ τῆς προσφέρθηκε τότε ἐξακολουθεῖ ἡ «ἐλληνικὴ» ἀντίδραση νὰ τὴν πιπιλάει μέχρι σήμερα, προσπαθώντας νὰ παρουσιάσει τὸ θαῦμα τῆς Δεκεμβριανῆς ἀντίστασης ὡς «ἀντεθνικὸ κίνημα». Γιὰ πρώτη φορὰ θὰ μᾶς βρεῖ σύμφωνους, γιατί πραγματικὰ τὸ Δεκέμβρη γίνηκε ἓνα τέτωιο ἀντεθνικὸ κίνημα. Ἀπὸ ποιοὺς ὁμως; Ἀπὸ τὸ λαὸ ποῦ ὑπερασπίζοντας τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴ τιμὴ του ἄρπαξε τὰ ὄπλα, ἢ ἀπὸ ἐκείνους ποῦ προσπαθώντας νὰ διαιωνίσουν τὰ προνόμια τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ τῆς ἀποικιακῆς ἐξάρτησης ἀπὸ καιρὸ εἶχαν καταστρώσει τὰ σατανικὰ ἀντιλαϊκὰ τους σχέδια; Ἄν ὑπῆρχαν μερικὲς ἀμφιβολίες γι' αὐτὸ στὰ μῦαλά τῶν ἀπλοϊκῶν πρὶν ἀπὸ τὸ Δεκέμβρη, στὸ χρόνο ποῦ πέρασε παραχώρησαν τὴ θέση τους στὴν ἀπόλυτη ἐπίγνωση καὶ βεβαιότητα ὅτι κινήματιες καὶ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ ἦταν ἡ «ἐλληνικὴ» δοσίλογη πλουτοκρατία καὶ οἱ ἄγγλοι Τόρυδες. Σ' αὐτὸ βοηθήσαν πολὺ ἡ δημοσίεψη τῶν ἐκθέσεων τοῦ περίφημου ταξίαρχου Ἐντυ-καὶ οἱ δίκες τῶν Κουϊσλιγκς, τῆς Εἰδικῆς καὶ τοῦ Μπουράντᾶ. Πάνω ἀπ' ὅλα ὁμως βοήθησε τὸ μεταδεκεμβριανὸ χάος, τὸ ἐπαθλο τῆς «νίκης» τους.

Ἡ ἐξέταση ὁμως τῆς πολιτικῆς τῶν τόρυδων καὶ τῆς προ-

δοτικῆς συνωμοσίας τῆς νιόπιας ἀντίδρασης ξεφεύγει ἀπὸ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. Ἐδῶ θὰ προσπαθήσουμε νὰ δώσουμε τὰ περιστατικὰ ποὺ ἀποτελέσαν τὴ πικρὴ καὶ αἱματηρὴ πείρα τοῦ λαοῦ τῶν Ἀνατολικῶν Συνοικιῶν, πείρα ποὺ τὸν ὄπλισε μὲ τὴν πίστη καὶ ἐνέπνευσε τὸν ἀπαράμιλλο ἡρωϊσμό ποὺ ἔδειξε στὶς μέρες τῆς Δεκεμβριανῆς Ἀντίστασης.

Τὸ λαὸ τῶν Συνοικιῶν μας τὸν βρῆκε ἢ ἀπελευθέρωση κουρελιασμένο, ἐξαντλημένο, καταματωμένο, ἀλλὰ πιὸ δυνατὸ καὶ ἀποφασιστικὸ παρα ποτέ. Μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἀθήνας ἢ πάλῃ τοῦ λαοῦ μας καὶ ὁ ἡρωϊσμός τοῦ ΕΛΑΣ εἶχαν πετύχει τὸ θαῦμα νὰ ὑπάρχουν λέφτερες συνοικίες μέσα σὲ μιὰ σκλαβωμένη πρωτεύουσα. Τέτοια θαύματα ὅμως στοιχίζουν πάντα σὲ δάκρυα, αἷμα, θυσίες. Τέτοια θαύματα χρειάζονται καθημερινοὺς ἀγῶνες καὶ σκληρὲς μάχες. (Μὰ οἱ Ἀνατολικὲς Συνοικίες πάντα στάθηκαν στὴν πρώτη γραμμῇ, ἔτοιμες νὰ παλαίψουν, νὰ θυσιαστοῦν, νὰ χύσουν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴ Λευτεριὰ τῆς πατρίδας μας, γιὰ νὰ γίνῃ ὁ λαὸς ἀφέντης στὸ τόπο του). Ἔτσι οἱ Ἀνατολικὲς Συνοικίες γνώρισαν τὴ Λευτεριὰ καὶ τὴ Λαοκρατία ὅταν ἀκόμα Γερμανοὶ καὶ προδότες κυριαρχοῦσαν στὴν Ἀθήνα. Μὰ αὐτὸ τὸ πέτυχαν πολεμώντας νύχτα μέρα. Σαράντα ἐννῆα μάχες ἔδωσε ὁ ΕΛΑΣ μας. Χίλιους νεκροὺς εἶχαν οἱ κατακτητὲς κι' οἱ Ράλληδες. Ὁκτακόσα παιδιά τοῦ λαοῦ πέσανε στὸν ἀγῶνα. Ἐξήχιλιάδες σπὰ γερμανικὰ κάτεργα κι' ἀπ' αὐτοὺς γύρισαν διακόσιοι.

Μὰ δὲν ἦταν μόνο αὐτό. Κι' οἱ Συνοικίες μας πλήρωσαν τὸ φόρο τους στὸ μαυραγοριτισμὸ τοῦ πλουτοκρατικοῦ Μινώταυρου. Καὶ νὰ τ' ἀποτελέσματα. Στὸς ἐνήλικες οἱ φυματικοὶ καὶ προφυματικοὶ φτάνουν τὰ 34—40 % κι' ἀπ' αὐτοὺς 18—20 % χωρὶς ἐλπίδα γιαιτρείας. Στὰ παιδιά ἢ στατιστικὴ εἶναι ἀνατριχιαστικὴ. Τὰ 75 % εἶναι φυματικά, προφυματικά ἢ ἀδενόπαθῆ. Τὰ 15 % πάσχουν ἀπὸ διάφορες ἄλλες ἀρρώστιες καὶ μόνον τὰ 10 % εἶναι γερά. Κάτι τέτοιες στατιστικὲς θ' ἀποτελέσουν τὸ βασικώτερο μέρος τοῦ κατηγορητηρίου τῶν οἰκονομικῶν δοσίλογων ὅταν μεθαύριο ἢ λαϊκὴ Δικαιοσύνη τοὺς κάτσει στὸ σκαμνί.

Ἔτσι ἀντίκρουσε ὁ λαὸς μας τὸν ἥλιο τῆς ἀπελευθέρωσης. Νικητὴς μὰ καὶ σακατεμένος, κουρελιασμένος, καταματωμένος. Γιὰ μᾶς τὰ συνθήματα «Θάνατος στοὺς προδότες», «Ψωμὶ καὶ Λευτεριὰ στὸ Λαὸ» δὲν ἦταν ἀπλῶς ὁμορφα λόγια, ἦταν ὀργανικὴ ἀνάγκη, ἦταν συμπεράσματα ἀπὸ τὴν αἱματηρὴ μας πείρακ ἦταν, τὸ σπουδαιώτερο, τὸ ἔπαθλο τῆς νίκης. Ὅταν οἱ ἀτέλειωτες φάλαγγες τοῦ Λαοῦ μας ξεκινοῦσαν ἀπὸ τίς

συνοικίες για να πανηγυρίσουν την 'Απελευθέρωση, να διεκδικήσουν το δικαίωμα στη ζωή, να υπερασπίσουν τις λαϊκές ελευθερίες, στη κεφαλή της διαδήλωσης βρίσκονταν οι πεθασμένοι από το πείνα του 41, οι σκοτωμένοι υπερασπιστές της λευτεριάς μας, εκείνοι που άφησαν τη τελευταία τους πνοή μέσα στα μπουντρούμια του Παπαγιώργη, της Μέρλιν, της 'Ελπίδος. 'Η Λεύτερη, 'Ανεξάρτητη και Λαοκρατούμενη 'Ελλάδα ήτανε η δικαίωση της θυσίας των νεκρών και της καθημερινής πάλης των ζωντανών.

Μια τέτοια διαδήλωση ξεκίνησε στις 15 του 'Οκτώβρη από τα άδουλωτα χώματα της Καισαριανής, του Βύρωνα, του Κατσιποδιοῦ για να γιορτάσει την απελευθέρωση της 'Αθήνας. Μπροστά στη χαρά της νίκης, μπροστά στο όραμα της Λαϊκής Δημοκρατίας που θα γίνονταν σε λίγο πραγματικότητα, ίσως να ξεχάσαμε για μια στιγμή τη πραγματικότητα. Δεν άργήσαμε να ξυπνήσουμε, και το ξύπνημα ήτανε σκληρό. Μια βροχή από σφαίρες και χειροβομβίδες χαρίζοντας τον αιώνιο ύπνο σε έφτα Καίσαριανιώτες και δυο Βυρωνιώτες και τραυματίζοντας δεκάδες, μᾶς έκανε να νοιώσουμε πώς η πανούκλα της προδοσίας μπορούσε να βλάψει ακόμα και πώς χρειάζονταν σκληροὶ άγώνες για να ξεκαθαρίσουμε τη πατρίδα μας από το φασιστικό άγος. Οί δολοφόνοι συνεργάτες των Γερμανών είχανε πυροβολήσει ενάντια στον άποπλο λαό από τα ξενοδοχεία της 'Ομόνοιας. Οί ζητωκραυγές και οί άλλαλαγμοὶ της χαράς ανακατεύτηκαν με τὰ βογγητὰ των δολοφονημένων. Κάτω από τις πολύχρωμες πανηγυρικές άψίδες και τις σημαίες περνοῦν τὰ πτώματα των λαϊκῶν άγωνιστῶν, ο ζωηρὸς χαρούμενος ρυθμὸς της «Λαοκρατίας» ανακατεύεται με τὸ υποβλητικὸ κρεσέντο του «Πένθιμου 'Εμβατηρίου».

Τὴν ἄλλη μέρα σύσσωμος ὁ λαὸς των 'Ανατολικῶν Συναϊκῶν κηδεύοντας τὰ θύματα της πρώτης δολοφονικῆς πρόκλησης δὲν ἔμοιαζε με τὸν ξέγνοιαστο λαὸ της 15ης του 'Οκτώβρη. Τὰ πρόσωπα ήτανε σοβαρὰ και τὰ δόντια σφιγμένα. Παρ' ὅλο που δὲν είχανε αρχίσει να πέφτουν τὰ πρώτα φύλλα του φθινόπωρου εἴχαμε μπεῖ από ἐκείνη τὴ στιγμή στο ΔΕΚΕΜΒΡΗ.

Οί δολοφόνοι εξακολουθοῦσαν να κατέχουν τὰ ξενοδοχεία και ἦταν για ὅλους φανερό πὸς οί άγγλοι στρατιῶτες που φρουροῦσαν τις πόρτες δὲν ήτανε δεσμοφύλακες ἀλλὰ σωματοφύλακες.

Ρωτᾶμε τὸν χαφιέ Παπαντρέα και τὸν «ένδοξο» στρατηγὸ Σκόμπυ πόσους από τὸς δολοφόνους των ξενοδοχείων ἔπιασαν μέχρι τὸν Δεκέμβρη; Και ρωτᾶμε τὸ Μεταδεκεμβριανὸ κρά-

τος που καταδικάζει τους αγωνιστές για φόνους Γερμανών, τότε θα δικάσει τους δολοφόνους των Ελλήνων;

Από τότε ο όριζοντας σκοτεινίαζε κάθε μέρα περισσότερο. Είχε γίνει πεποίθηση πως προδότες και δοσίλογοι έχοντας την άνοιχτη υποστήριξη των έγγλέζων προσπαθούσαν να φεπλί- σουν το λαό και έξοπλίζοντας τὰ τομάρια τής χωροφυλακής, τους ποσολιάδες, τους έδεσίτες, χίτες και κάθε λογής φασιστι- κό κάθαρμα τραβούσαν να έγκαθιδρύσουν μιὰ καινούργια 4η Αυγούστου. Το σχέδιο ήτανε καλά καταστρωμένο και περι- λάμβανε μιὰ σειρά από βρωμερές προκλήσεις που θα έξωθοϋ- σαν το λαό στην ένοπλη αντίσταση για να βρει ο Τσώρτσιλ ευ- καιρία να χτυπήσει.

Απόσπασμα από το ήμερολόγιο του έλασίτη Κ. Δ.

7 Νοεμβρίου 1944.

«...Είναι ή μέρα που για πρώτη φορά οί "Αγγλοι στρατι- ώτες προκλήσανε τον 6ο Λόχο του III Τάγματος. Ήταν 7 μ.μ. και όλοι οί μαχητές του Λόχου βρίσκονταν στη γιωρτή που γινότανε στη πλατεία τής Ν. Έλβετίας. Ξαφνικά μās εί- δοποιούν πως δύο φορτηγά με "Αγγλους στρατιώτες σταμάτη- σαν κοντά στη Πλατεία. Τρέξαμε άμέσως στη Δωίκτηση του Λόχου στην όδο Παλαιών Πατρών Γερμανού. Δεν προφτάσαμε να ζυγώσουμε και τρεις "Αγγλοι μās πρότειναν τ' αυτόματα, όπως μās τὰ είχανε πολλές φορές προτείνει οί Γερμανοποσο- λιάδες. Προσπάθησα να τούς δώσω να καταλάβουν πως δεν εί- ναι τιμητικό γι' αυτούς να χτυπάνε τον ΕΛΑΣ που χρόνια πο- λεμοϋσε τους καταχτητές. "Αδिका όλα. Μās άφοπλίζουν και μās σπρώχνουν πάρα πέρα. Ή συνοικία όμως ξεσηκώνεται κι' ο λαός πλησιάζει άπειλητικά. Οί "Αγγλοι τὰ χάνουν, βρίσκουν μιὰ άνόητη δικαιολογία και φεύγουν ντροπιασμένοι...

... "Όλα πια άρχισαν να δείχνουν πως προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να βροϋν μιὰ δικαιολογία για να μās χτυπήσουν...»

Στις 20 του Νοέμβρη επαναλαμβάνεται ή ίδια άπόπειρα στη Καισαριανή. Τρία αυτοκίνητα με έγγλέζους σταματάν κοντά στη Διοίκτηση του προτύπου Τάγματος και προσπαθούν ν' άφοπλίσουν τον άντάρτη Λουμπάρ, που άντιστέκεται και φω- νάζει πως το όπλο το πήρε πολεμώντας τους Γερμανούς και δεν το παραδίνει σε κανένα. Τρέχει ο διοικητής του προτύπου ταγματάρχης Όρέστης Βαλαλάκης και προσπαθει να τους έ- ξηγήσει πως ή στάση τους άπέναντι στο λαό και τον ΕΛΑΣ είναι έχθρική. Οί άγγλοι όμως είναι άμετάπειστοι. Αφού έ- ξαντλήθηκε κάθε ειρηνικό μέσο συνεννόησης οί έλασίτες ά-

ποφασίζουν νὰ μιλήσουν στὸς ἐγγλέζους τὴ γλῶσσα ποὺ φαίνεται πὼς καταλαβαίνουν. Στήνουν τὰ πολυβόλα καὶ τοὺς διατάζουν νὰ ξεκουμπιστοῦν. Οἱ ἄγγλοι παύουν ὡς διὰ μαγείας νὰ εἶναι ἀνένδοτοι, μαζεύουν τὰ βρεμένα τους καὶ φεύγουν ἐνῶ ὀλόκληρος ὁ λαὸς τῆς Καισαριανῆς ποὺ εἶχε συγκεντρωθεῖ στὸ μεταξὺ τοὺς σφυρίζει καὶ τοὺς γιουχαῖζει.

Τέτοια ἐπεισόδια δὲν δείχνουν βέβαια ἰδεώδεις συμμαχικές σχέσεις, ἀλλὰ αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ βάλει τοὺς ἄγγλους στὴ σκέψη. Πὼς ὁ λαὸς αὐτὸς ποὺ τοὺς ἔπνιξε στὶς 12 τοῦ Ὀκτωβρίου στὰ λουλούδια καὶ τοὺς σήκωσε στὰ χέρια, τοὺς πετάει ἀργότερα μὲ τὶς κλωτσιές ἀπὸ τὶς συνοικίες του; Ἡ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα εἶναι πὼς ὁ λαὸς μας εἶναι ἀγγλόφιλος ὅπως εἶναι φίλος ὅλων τῶν ἐλεύθερων λαῶν. Τοῦ ζήτησαν ὁμως νὰ γίνει ἀγγλόδουλος, κι' αὐτὸ ἦτανε ἀντίθετο μὲ τὴν ἐθνικὴ του τιμὴ καὶ ἀξιοπρέπεια.

Καὶ οἱ προκλήσεις δὲν ἔχουν τέλος... Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Νοέμβρη χίτες, Παπαγιώργηδες καὶ Μπουραντάδες τοῦ I Τμήματος ἐγκαθιστοῦν μπλόκο στὸ τέρμα Παγκρατιοῦ καὶ στὸ Νοσοκομεῖο τοῦ Συγγροῦ κάνουν ἔρευνες, ἀπειλοῦν καὶ βρίζουν τοὺς δημοκρατικούς πολίτες. Στήνουν δολοφονικὴ ἐνέδρα στὴν ἡρωίδα ἐλασίτισσα Εὐτυχία Μορίκη ποὺ σαπίζει σήμερα στὶς φυλακές. Ἀπὸ τὸ λόφο τοῦ Ἀράπη πυροβολοῦν τὸ χτίριο τῆς Διοίκησης τοῦ Προτύπου Τάγματος.

Στὶς 25 τοῦ Νοέμβρη ἄγγλοι προσπαθοῦν ν' ἀφοπλίσουν μιὰ διμοιρία τοῦ Προτύπου Τάγματος ποὺ πήγαινε στὸ Κασιπόδι. Γίνεται σύγκρουση καὶ οἱ ἄγγλοι τρέπονται σὲ ἀτακτὴ φυγὴ κάτω ἀπὸ τοὺς γιουχαῖσμούς τοῦ πλήθους.

Στὶς 27, 28 καὶ 29 τοῦ Νοέμβρη ἡ Ὀρεινὴ Ταξιαρχία ἀκροβολίζεται ἀνάμεσα στὴ Καισαριανὴ καὶ τὰ Κουπόνια γιὰ νά... κάνει γυμνάσια. Στὴ διάρκεια τῶν «γυμνασίων» μιὰ σφαῖρα βρίσκει τὸν μικρὸ Δουρμούση στὴ κοιλία καὶ τὸν τραυματίζει θανάσιμα. Ἡ δολοφονία τοῦ Δουρμούση ἦταν ἀπὸ τὰ πιὸ ἀποτρόπαια ἐγκλήματα ποὺ διαπράχτηκαν τὶς παραμονές τοῦ Δεκέμβρη, γιατί ὁ Δουρμούσης δὲν ἦτανε οὔτε ἐλασίτης οὔτε καν ἄντρας. Ἦτανε δώδεκα χρονῶ παιδί καὶ τὴν ὥρα ποὺ δολοφονήθηκε ἔπαιζε στὴν αὐλή του μὲ τέσσερις φίλους του. Ὁ δολοφόνος του ὁμως ἤξερε ὅτι ὅποιον καὶ νὰ σκοτώσεις στὴ Καισαριανὴ «κέρδεις» εἶναι, γιατί ὅλοι τους εἶναι «κουκουέδες». Καὶ δὲ δίστασε νὰ πυροβολήσει ὑπουλα ἓνα παιδάκι.

Τὴ 1η τοῦ Δεκέμβρη μπροστὰ στὸ Ἀστυνομικὸ Τμήμα Παγκρατιοῦ, ἐγγλέζοι προσπαθοῦν ν' ἀφοπλίσουν ἓναν ἐλασί-

τη. Ὁ διμοιρίτης τοῦ Προτύπου, Βασίλης Σαραντόπουλος, προ-
σπαθεῖ νὰ τοὺς ἀποτρέψει καὶ δέχεται ἀπὸ πίσω μιὰ ριπή αὐ-
τόματου ποῦ τὸν σωριάζει νεκρό. Οἱ προκλήσεις ἐνάντια στὸ
λαὸ παίρνουν πιά χαραχτήρα ἀνοιχτῆς καὶ ἀνανδρῆς δολοφο-
νίας. Ἡ σύγκρουση γίνεται μέρα μὲ τὴν μέρα ἀναπόφευχτη.
Στὶς δολοφονικὲς προκλήσεις τῶν χαφιέδων καὶ τῶν ἐγγλί-
ζων προστίθεται ἡ ξετσιπώτη δήλωση τοῦ χαφιέ καὶ τοῦ Σκό-
μπυ ν' ἀφοπλίσουν τὸ λαὸ καὶ νὰ ἐξοπλίσουν τὰ φασιστικὰ το-
μάρια. Ὁ καθένας πιά τὸ νοιώθει «Ἀφοῦ τώρα τοῦ εἴμαστε
ὀπλισμένοι μᾶς προκαλοῦν καὶ μᾶς δολοφονοῦν ἔτσι ξετσιπώ-
τα, τί θὰ γίνεῖ ὅταν παραδώσουμε τὰ ὄπλα;»

Ἄγαναχτισμένος καὶ ἐξαγριωμένος ὁ λαός, βλέποντας τὴ
κατοχὴ καὶ τὸ φασισμό νὰ βρυκολακιάζουν, ἀπαντᾷ σὰν ἕ-
νας ἄνθρωπος στὸ προσκλητήριο τῆς Κ. Ε. τοῦ ΕΑΜ καὶ στὶς
3 τοῦ Δεκέμβρη πλημμυράει ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ κέντρο τῆς Ἀ-
θῆνας. Τὴν ὥρα ποῦ ἡ διαδήλωση τῶν Ἀνατολικῶν Συνοικιῶν
περνοῦσε τὴν ὁδὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ δέχεται ὁμοβροντίες
ἀπὸ τὸ κῆπο, καὶ τὸ σπίτι τοῦ χαφιέ. Ἐκεῖ σκοτώνονται οἱ Σ.
Ἀλεξίου, Μ. Γιαγκτοῆς, Π. Παπαδάκης ἀπὸ τὸ Βύρωνα, ὁ Κ.
Τριανταφύλλου ἀπὸ τὴ Καισαριανή, ὁ Κ. Μαυροματόπουλος
ἀπ' τὴ Ν. Ἑλβετία. Τὴν ἴδια στιγμή οἱ δολοφόνοι χτυπᾶνε τὴ
Καλλιθέα μπροστὰ στὸν Ἄγνωστο Στρατιώτη, καὶ στὶς ἀτέ-
λειωτες σελίδες τῶν γνωστῶν καὶ ἄγνωστων στρατιωτῶν τῆς
πατρίδας μας περνανε καὶ τὰ ὀνόματα 54 λαϊκῶν ἀγωνιστῶν
ποῦ πέφτουν ἐκεῖνη τὴ στιγμή δολοφονημένοι ἀπὸ προδότες καὶ
συμμάχους. Ἐξαλλος καὶ ἀκάλυπτος προχωρεῖ ὁ λαὸς κάτω
ἀπὸ τὴ βροχὴ τοῦ μολυβιοῦ. «Ἐμπρὸς παιδιά, εἴμαστε οἱ πολ-
λοὶ, εἴμαστε περισσότεροὶ κι' ἀπὸ τὶς σφαῖρες τους!». Ποτὲ ὁ
λαὸς μας δὲν ἦτανε τόσο πολὺς... μὰ καὶ τόσο Μεγάλος.

Τὴν ἄλλη μέρα στὴ κηδεῖα τῶν θυμάτων δεκάδες κορμιὰ
στρώνουν πάλι τοὺς δρόμους τῆς Ἀθῆνας. Ἡ 3η καὶ 4η τοῦ
Δεκέμβρη καὶ οἱ 33 μέρες ποῦ τὶς ἀκολούθησαν, εἶναι γεμά-
τες ἀπὸ ἐγκλήματα τῶν προδοτῶν καὶ τῶν Σκόμπυδων. Στὴ
φασιστικὴ τους «ἀναπόδοση» ὁ λαὸς μας ἀπάντησε μὲ τὸν δη-
μοκρατικὸ, ἀντιφασιστικὸ τὸ Δεκέμβρη, τὸ μῆνα ποῦ ἡ χτη-
νωδία καὶ ὁ φασισμὸς πέταξαν κάθε χαλινάρι, μὰ καὶ ποῦ ὁ
λαὸς ξεπέρασε τὸν ἑαυτό του κι' ἔκανε τὴν αὐτοθυσία καὶ τὸν
ἡρωϊσμὸ παλλαϊκὸ φαινόμενο. Ὁ παγωμένος Δεκέμβρης εἶ-
ναι ὁ μῆνας ποῦ φλόγισε τὰ στήθεια ὄλου τοῦ λαοῦ μας καὶ
δημιούργησε μιὰ ἀτέλειωτη στρατιὰ ἀπὸ ἥρωες καὶ ἡρωίδες.
Τὴ Στρατιὰ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας.

II

ΕΜΠΡΟΣ ΕΛΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἄπο τις 5 τοῦ Δεκέμβρη ἀρχίζει ἡ ἔνοπλη σύγκρουση. Ἄφοῦ κάθε μέσο συνδιαλλαγῆς ἀπότυχε, ἀφοῦ κάθε προσπάθεια συνεννόησης ναυάγησε, ἀφοῦ οἱ ριπές τῶν αὐτόματων γίνηκαν ἡ στερεότυπη ἀπάντηση τοῦ χαφιέ καὶ τοῦ Σκόμπυ σέ κάθε λαϊκή διεκδίκηση κι' ἐκδήλωση, ὁ λαὸς ὑπερασπίζοντας τὴ ζωὴ του καὶ τὶς κατακτήσεις ἐνὸς τετράχρονου ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, ἀποφάσισε νὰ μιλήσει τὴν ἴδια γλῶσσα. Ἄρπαξε τὰ ὄπλα. Στὸ ἐξῆς οἱ προδότες καὶ οἱ Ἄγγλοι δὲν θὰ κάνανε σκοποβολὴ ἀπάνω σέ ἀόπλους. Θὰ δοκίμαζαν τὴ δύναμη τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ. Καὶ τὴν αἰματηρὴ αὐτὴ πείρα θὰ τὴ θυμούνται σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ.

Ἡ ἀγανάχτηση τοῦ λαοῦ ἔχει ξεπεράσει πιά κάθε ὄριο. Καινούργιοι λαϊκοὶ χεῖμαρροι ἐτοιμάζονται νὰ πλημμυρήσουν τὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας. Ὁ ΕΛΑΣ ἔχει πάρει διαταγὴ νὰ περιφρουρήσει τὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ ἐμποδίζοντας τὰ ὄργανα τοῦ Παπανδρέα νὰ συγκεντρωθοῦν στὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας. Μονάδες τοῦ II Συντάγματος τῶν Ἀνατολικῶν Συνοικιῶν παίρνουν ἀπὸ πολὺ πρῶτὶ θέσεις γύρω ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα. Ἡ ἐπιχείρηση αὐτὴ δὲ συνάντησε ἀντίσταση πουθενά τόσο γιατί οἱ Μπουραντάδες δὲν εἶχαν τὸ σθένος νὰ ἀντισταθοῦν καὶ νὰ δώσουν μάχη, ὅσο καὶ γιατί οἱ δημοκρατικοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀστυφύλακες ἀρνήθηκαν κατηγορηματικὰ νὰ χτυπήσουν τὸ λαό. Ἐξαίρεση ἀποτελέσει τὸ Τμήμα τοῦ Παγκρατιοῦ στὸ ὁποῖο εἶχαν συγκεντρωθεῖ ὅλοι οἱ Μπουραντάδες, πού ἀρνήθηκαν νὰ συμμορφωθοῦν καὶ στὴ πρόσκληση τοῦ ΕΛΑΣ νὰ παραμείνουν στὸ Τμήμα ἀπάντησαν μὲ πυροβολισμούς. Ἄπο τὴ

πρώτη στιγμή οί δήμιοι είχαν την ευκαιρία να διαπιστώσουν τη γενναιότητα και τη στρατιωτική τέχνη του Λόχου του Παγκρατιού που τους κυκλώνει από παντού. Οί μαχητές άκάλυπτοι πυροβολούν στα παράθυρα, σκαρφαλώνουν στα διπλανά σπείρια και τους στέλνουν βροχή τις χειροβομβίδες. Στα γύρω στενά ο κόσμος παρακολουθεί τη μάχη. Δεν είναι όμως άπλως θεατής, είναι συμπολεμιστής. Έμψυχώνει τους ελασίτες με θερμά λόγια, τους μοιράζει τσιγάρα, τους δίνει νερό. Το θρυλικό χωνί καλεί άκατάπαυστα τους Μπουραντάδες να παραδοθούν. Οί δήμιοι τρυπωμένοι μέσ' τὸ χτίριο άκούν τις ριπές και τις έκρήξεις τῶν χειροβομβίδων ν' άνακατεύονται με τὰ τραγούδια και τις ζητωκραυγές του λαού. Άκούν κοριτσιστικές φωνές να μπερδεύονται με τὰ βροντερὰ προστάγματα τῶν καπεταναίων. Δεν είναι αυτή μάχη συνηθισμένη, είναι λαϊκό πανηγύρι. Στις 9.30 δέχονται τη χαριστική βολή. "Ενας χείμαρρος από διαδηλωτές περνάει τους δρόμους του Παγκρατιού για να διαδηλώσει στο κέντρο της Άθήνας. Το μουγκρητό του λαού σκεπάζει τὸ θόρυβο της μάχης. «Άπάνω τους παιδιά! Έμπρός ΕΛΑΣ για τὴν Ελλάδα. . . "Ο,τι θέλει ὁ λαός!» Και γίνηκε αυτό που ἤθελε ὁ Λαός. Το γόνατα τῶν δημίων του λυγάνε. Νοιώθουν πὼς ὁ λαός είναι άνίκητος. Έτοιμάζονται να παραδοθούν. Εκείνη τη στιγμή όμως φτάνουν οί έγγλέζοι και τους παίρνουν. Η άγανάκτηση του Λαού δεν έχει ὄρια. Βλέπει τους Μπουραντάδες κίτρινους από τὸ μίσος και τὸ τρόμο να φορτώνονται στα έγγλέζικα αυτοκίνητα. Ξέρει πὼς θά χρειαστεί να τους νικήσει άλλη μιὰ φορά, και αφήνει τὴν άγανάκτησή του να ξεσπάσει σὲ γιουχαϊσμούς και κατάρες. Τα αυτοκίνητα ξεκινούν για να ξεφορτώσουν στο 3ο Άστυνομικό Τμήμα. Εκεί οί «σύμμαχοι» έξοπλίζουν τους δημίους για να τους ξαναρίξουν στη μάχη. Εκεί δολοφονούν τὸν ύπαστυνόμο Χαράλαμπο Κοσκινα γιατί άρνήθηκε να χτυπήσει τὸ λαό. Οί Έλληνες δεν έχουν θέση στις τάξεις τῶν έχθρῶν της Ελλάδας.

Στὸ μεταξύ ὁ λαϊκὸς χείμαρρος συνεχίζει τὴ πορεία του. Λίγο πρὶν άπ' τὴν Όμόνοια, δέχεται επίθεση από τὸ ξενοδοχείο Μητρόπολη και τὰ Κρατικὰ Λαχειία. Αὐτὴ τὴ φορά όμως δεν πρόκειται γι' άσκήσεις σκοποβολῆς άπάνω στους άόπλους. Ὁ λαός άπαντάει άμέσως με τὰ ἴδια μέσα. Οί διαδηλωτές στέκονται άκίνητοι στις θέσεις τους τραγουδώντας, ένῶ οί ελασίτες ὀρμάνε ν' άνέβουν στα παράθυρα του πρώτου πατώματος. Τί κι' άν σφυρίζουν οί σφαίρες, τί κι' άν πέφτουνε κορμιά. Αὐτὴ τὴ φορά ὁ λογαριασμός δὲ πρέπει να μείνει άνεξό-

φλητος. Καταφθάνει μιὰ διμοιρία τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ τοῦ ΕΛΑΣ καὶ ἐνώνεται ἀμέσως μὲ τοὺς πολιορκητές. Οἱ ἐδεσίτες καὶ τὰ κάθε λογιῆς καθάρματα ἐγκαταλείποντας τὶς ὀχυρώτατες θέσεις τοὺς προσπαθοῦν νὰ γλυτώσουν πηδώντας στὰ διπλανὰ κτίρια. Ὁ λαϊκὸς ἡρωϊσμὸς κάνει ἀκόμα πιὸ χτυπητὴ τὴ δειλία τους. Τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ λαὸς ἐπιχειρεῖ τὴ τελικὴ ἔφοδο καταφθάνουν οἱ «σύμμαχοι». Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ οἱ κοκκινωσκούφηδες τοῦ Σκόμπυ γλυτώνουν τὰ καθάρματα. Στὴ μάχη τῆς «Μητρόπολης» οἱ Ἀνατολικὲς Συνοικίες πλήρωσαν ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ φόρο τοῦ αἵματος σὲ νεκροὺς καὶ τραυματίες. Ἀνάμεσα στοὺς νεκροὺς ὁ ἐλασίτης Π. Παπαδάκης καὶ ὁ Δημήτρης Στογιάννης ἀπὸ τὴ Χαραυγὴ ποὺ γυρίζοντας ἀπὸ τὴ μάχη ἔπεσε στὰ χέρια τῶν χιτῶν καὶ ἐχτελέστηκε στὸ Θησεῖο.

Τὸ ἴδιο βράδυ οἱ ἐγγλέζοι προσπαθοῦν νὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ Στάδιο ποὺ φρουρεῖται ἀπὸ τὸν Λόχο τῆς Γούβας. Ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς φρουρᾶς διμοιρίτης Κώστας Ροῦσσοζ ζητάει τὸν ἐπικεφαλῆς τῶν ἐγγλέζων γιὰ νὰ διαμαρτυρηθῆ. Τὴν ὥρα ποὺ ἐγύριζε τὴ πλάτη γιὰ νὰ πάει ν' ἀναφέρει ὅτι τοῦ εἶπαν οἱ ἐγγλέζοι μιὰ ριπὴ αὐτομάτου τὸν σωριάζει νεκρό. Ἡ ἀναγγελία τῆς αἰσχρῆς αὐτῆς δολοφονίας ξεσηκώνει στὸ ποδάρι στίς συνοικίες μας. Μὰ δὲν ὑπάρχει, τέλος πάντων, ἀτιμία μπροστὰ στὴν ὁποία νὰ διστάζουν οἱ Σκόμπυδες; Ὁχι, γιατί ὁ σκοπὸς ἐνὸς πολέμου καθορίζει σ' ἓνα μεγάλο βαθμὸ καὶ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦ κανένας. Ὅποιος πολεμáει γιὰ νὰ ὑποδουλώσει δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ κάνει αἰσχροτήτες καὶ ἀτιμίες. Ὁ ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ γενναιότητα εἶναι γνώρισμα ἐκείνων ποὺ πολεμοῦν γιὰ τὴ Λευτεριὰ καὶ τὴ πρόοδο. Νὰ πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὴ συμπεριφορὰ τοῦ ΕΛΑΣ καὶ τῶν Σκόμπυδων.

Στις 6 τοῦ Δεκέμβρη ἡμέρα τοῦ Ἀγίου Νικολάου, οἱ συνοικίες μας παρουσιάζουν ὄψη πολεμικοῦ στρατοπέδου. Ἡ θύελλα δὲν ἔχει ξεσπάσει ἀκόμα, ἀλλὰ ὄλα δείχνουν πῶς πλησιάζει. Ἀνάμεσα στίς λαϊκὲς συνοικίες καὶ τὸ δοσίλογο κέντρο ἔχει ἀνοίξει ἓνα βάρραθρο ποὺ στίς 33 μέρες τοῦ Δεκέμβρη γέμισε μὲ αἷμα. Λαὸς καὶ στρατὸς περιμένουν τὴν ἐπίθεση ψυχραῖμα καὶ ἀποφασιστικά. Καὶ δὲν ἀργεῖ νὰ ἔρθει. Στις 12.30 3 τάγματα τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας μὲ τὴ προστασία δέκα τάνκς «Σέρμαν» καὶ πολλῶν θωρακισμένων αὐτοκινήτων κινοῦνται πρὸς Ζωγράφου—Κουπόνια—Λόφο Ἄράπη. Τὸ μέτωπο αὐτὸ κρατοῦσαν μικρὰ τμήματα τοῦ 4ου Τάγματος τοῦ ΕΛΑΣ. Παρὰ τὴ τρομαχτικὴ ὑπεροχὴ τοῦ ἐχθροῦ πολεμᾶνε μὲ λύσσα καὶ ἡρωϊσμὸ ποὺ ξεπερνάει κάθε ὄριο. Μόλις ἐπειτα:

ἀπὸ 6 ὥρες μάχη καὶ κατὰ τις 5 τὸ ἀπόγευμα κατορθώνει ὁ ἔχθρος νὰ καταλάβει τις συνοικίες Ζωγράφου καὶ Κουπάνια καὶ νὰ φτάσει στὸ ρέμμα τῆς Καισαριανῆς. Ἐκεῖ γιὰ πρώτη φορά μπαίνουν στὴ μάχη τ' ἀεροπλάνα ποὺ πολυβολοῦν τις θέσεις τοῦ ΕΛΑΣ, ἐνῶ οἱ Ριμινίτες κάνουν προσπάθειες νὰ εἰσδύσουν στὴ Καισαριανή. Σπᾶνε ὁμως τὰ μωῦτρα τους καὶ τὸ βράδυ σταματᾶνε κάθε προσπάθεια.

Ἔτσι δημιουργήθηκε τὸ μέτωπο τῆς Καισαριανῆς. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα ἡ Καισαριανὴ ζῶσε σ' ἓνα κατακλυσμὸ φωτιᾶς καὶ σίδηρου. Ἀπὸ κείνη τὴ μέρα καὶ ἐπὶ 25 ἀκόμα μέρες ὁ λαὸς τῆς κι' ὁ ΕΛΑΣ κράτησαν μὲ τὰ νύχια τους κυριολεχτικὰ τις ἐπιθέσεις μιᾶς ὀλόκληρης Ταξιαρχίας ἐξοπλισμένης μέχρι τὰ δόντια καὶ ἐνισχυμένης μὲ χωροφύλακες καὶ ταγματαλῆτες.

Τὸ βράδυ τῆς 6ης τοῦ Δεκέμβρη δίνεται τὸ σύνθημα τῆς πολεμικῆς ἐπιφυλακῆς σ' ὅλους τοὺς Λόχους τοῦ III Τάγματος ποὺ σταθμεύει στὸ Βύρωνα. Στις 3 τὰ μεσάνυχτα ἀνακοινώνεται τὸ σχέδιο τῶν ἐπιχειρήσεων στοὺς Λοχαγοὺς καὶ Καπετανέους. Μαζεμένοι γύρω ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ ταγματάρχη ἀκοῦνε προσεχτικὰ τὴν ἀνάλυση τοῦ σχεδίου. Στὰ πρόσωπα ὄλων ζωγραφίζεται ἡ ἀποφασιστικότητά. Τὸ σχέδιο προβλέπει τὴν κατάληψη τοῦ Τμήματος Μεταγωγῶν, τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, καὶ τοῦ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος. Πρόκειται γιὰ ἰσχυρὸ συγκρότημα τοῦ ἐχθροῦ ποὺ εἶναι ἄριστα ὀχυρωμένο καὶ ἐπανδρωμένο.

Ξημερώνει... Στις 5.30 ἀκριβῶς σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο συγκεντρώνονται στὸ συντριβάνι τοῦ Ζαπείου ὁ 6ος Λόχος τῆς Ν. Ἑλβετίας μ' ἐπικεφαλῆς τὸν λοχαγὸ Νικήτα καὶ ὁ 3ος τῆς Γούβας μὲ τὸν ἀείμνηστο λοχαγὸ Νάση (Γέρο). Τὸ σύνθημα τῆς ἐπίθεσης θὰ δινότανε ἀπὸ τὴ διμοιρία πολυβόλων τοῦ 6ου Λόχου ποὺ εἶχε ἐγκατασταθεῖ στὸν Ἀρδητιό. Στις 5.50 δίνεται τὸ σύνθημα καὶ οἱ δύο λόχοι ἀρχίζουν νὰ προελαύνουν... Πέρασε μισὴ ὥρα καὶ ἡ μάχη μαίνεται. Τὸ Α' Σῶμα εἶναι κυκλωμένο ἀπὸ παντοῦ ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατο νὰ πλησιάσει κανεὶς γιατί εἶναι καλὰ ὀχυρωμένο. Στὸ μεταξύ ὁ 6ος Λόχος πολιορκεῖ τὸ Β' Ἀστυνομικὸ Τμήμα ποὺ ἀμύνεται μὲ λύσσα. Ὁ 1ος Λόχος δοκιμάζει νὰ ἐνισχύσει τὸν 3ο καὶ τὸν 6ο ἀλλὰ χτυπιέται ἀπὸ τοὺς ἐγγλέζους στὸ Λαϊκὸ Γυμναστήριο κι' ἀναγκάζεται ν' ἀποσυρθεῖ προσωρινά.

Στὸ μεταξύ ἀγγλικά τάνκς σχηματίζουν κλοιὸ κατὰ μῆκος τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας—Συγγροῦ καὶ οἱ Λόχοι ποὺ πολιορκοῦσαν τὸ ἐχθρικὸ συγκρότημα ἀποκόπτονται ἀπὸ τὴ δι-

οίκηση τοῦ Συντάγματος πού βρίσκονταν στό Μέγας. Ἀπτόητοι ὁμως ἐξακολουθοῦν τή μάχη. Ὁ λοχαγός τοῦ βου Λόχου καλεῖ τηλεφωνικά τὸ Τμήμα νὰ παραδοθεῖ ἀλλὰ παίρνει ἀρνητική ἀπάντηση. Τότε ἐξορμάει ὁ Λόχος ἀπ' ὄλα τὰ στενὰ μέ τις χειροβουμβίδες. Τὸ πεδίο τῆς μάχης ἔχει γίνει σωστὸ ἠφαιστειο καὶ οἱ Μπουραντάδες παραδίνονται. Ἀφοπλίζονται σὲ διάστημα δευτερολέπτων καὶ τὸ χτίριο περνάει στὰ χέρια τοῦ ΕΛΑΣ. Ἡ ἐπιχείρηση αὐτὴ ἦταν σωστὸ στρατιωτικὸ κατόρθωμα γιατί ὁ ΕΛΑΣ δὲ διέθετε κανένα βαρὺ ὄπλο γιὰ νὰ ξετρυπώσει τοὺς προδότες. Ἡ ὁρμὴ ὁμως τοῦ λαϊκοῦ ἀγωνιστοῦ γκρᾶμιζει καὶ τὰ ἰσχυρότερα φρούρια. Ἔτσι ἔπεσε τὸ Β' Τμήμα στὰ χέρια τοῦ ΕΛΑΣ καὶ μαζί μ' αὐτὸ καὶ τὰ ἐξῆς λάφυρα: 15 αὐτόματα, 10 ἀραβίδες καὶ 20 πιστόλια. Μὲ λίγα λόγια οἱ ἀμυνόμενοι εἶχαν τριπλάσια δύναμη πυρὸς ἀπὸ τοὺς ἐπιτιθέμενους, ἦτανε ἀριστα ὀχυρωμένοι κι' ὁμως νικῆθηκαν. Ὁ ΕΛΑΣ εἶχε 1 νεκρὸ καὶ 4 τραυματίες καὶ οἱ προδότες 10 τραυματίες.

Χωρὶς νὰ πάρει ἀνάσα ὁ ἠρωϊκὸς βος Λόχος ξεκινάει τροχάδην γιὰ τὸν ἐπόμενον ἀντικειμενικὸ σκοπὸ, τὸ Τμήμα Μεταγωγῶν. Στὸ μεταξὺ κατορθώνουν νὰ ἔρθουν σὲ βοήθεια ὁ 1ος καὶ 2ος Λόχος καὶ ἡ μάχη ἀνάβει. Κατὰ τις 3 τὸ ἀπόγευμα τὸ πεδίο τῆς μάχης ἔχει γίνει σωστὴ κόλαση. Οἱ ἐλασίτες πολεμῶν σὰν νὰ βρίσκονται σὲ γυμνάσια, οἱ χωροφύλακες ὁμως ἔχουν πανικοβληθεῖ. Ἐνας ἀνθυπομοίραρχος μὲ 15 χωροφύλακες σηκώνουν τὰ χέρια καὶ παραδίνονται. Μένουν ὁμως ἄλλοι ὀγδόντα. Τῆ στιγμὴ πού ἐτοιμάζεται ἡ γενικὴ ἐπίθεση, οἱ ἄγγλοι μᾶς χτυπᾶνε ἄλλη μιὰ φορὰ πισώπλατα. Αἰχμαλωτίζουν τις δυνάμεις πού πολιορκοῦσαν τὸ Α' Σῶμα καὶ προσπαθοῦν νὰ ἀπυμονώσουν ὀλόκληρο τὸ Τάγμα, πού μπροστὰ στὸ κίνδυνον νὰ ἐκμηδενισθεῖ ἀναγκάζεται νὰ ὑποχωρήσει στὴ γραμμὴ Ἰλισσοῦ.

Ἐνῶ ἀκόμα ἐξακολουθεῖ ἡ μάχη γιὰ τὸ Τμήμα Μεταγωγῶν, δύναμη τοῦ Λόχου τοῦ Παγκρατιοῦ μ' ἐπικεφαλῆς τὸν καπετάνιο Κ. προχωροῦσε κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Νίκης γιὰ νὰ ἀπυκόψει τὸν ἀνεφοδιασμό. Κοντὰ στὸ ταχυδρομεῖο ἓνας Μπουραντᾶς σκοτώνει πυροβολώντας ἀπὸ πίσω ἓνα ἐλασίτη. Ἐκείνη τῆ στιγμὴ πετάγεται ἀπὸ ἓνα σπίτι ἓνας γέρος ἐβδομηντα χρονῶ, σωστὸ ἐρείπιον, ἀρπάζει τὸ ὄπλο τοῦ σκοτωμένου καὶ πρὶν μπορέσει κανένας νὰ καταλάβει τί κάνει ἀρχίζει νὰ πυροβολεῖ ἐναντίον τῶν Μπουραντᾶδων φωνάζοντας «Παλητομάρα, τόσο καιρὸ κάνατε μπλόκα στὶς συνοικίες. Τώρα οἱ συνοικίες κάνουν μπλόκο σὲ σᾶς!» Ὁ ἠρωϊκὸς γέρος κάθησε

καὶ πολέμησε στὸ πλευρὸ τῶν νεαρῶν ἐλασσιῶν μέχρι τὴ στιγμὴ ποὺ ἀντιμετωπίζοντας τὸ κίνδυνο τῆς κύκλωσης ἀναγκάστηκαν ν' ἀποσυρθοῦν στὸν Ἀρδηττό.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας γίνεται ἐπίθεση γιὰ τὴ κατάληψη τῆς Ἐφορίας Ὑλικοῦ Πολέμου ποὺ τὴ κρατοῦσαν οἱ χωροφύλακες. Στὴ μάχη πέρνουν μέρος 4 διμοιρίες τοῦ ΕΛΑΣ. Ἐπειτα ἀπὸ λίγες ὥρες ἡ Ἐφορία πέφτει. Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ΕΛΑΣ σὲ ἠθικὸ καὶ πολεμικὴ τέχνη εἶναι πιά καταφανής. Αὐτὸ κάνει τοὺς Σκόμπυδες νὰ ἐπέμβουν ἄλλη μιὰ φορὰ ἐνῶ ἀκόμα δὲν ἔχουν ἐκδηλωθεῖ ἐπίσημα. Ὁ ΕΛΑΣ ὑποχωρεῖ συναποκομίζοντας ὅλο τὸ ὑλικὸ ποὺ βρῆκε, μὲ ἀπώλειες 2 τραυματίες.

Ἀπὸ τὶς 5 τὸ πρωῖ τῆς ἴδιας μέρας ἔχει ἀρχίσει μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες μάχες τοῦ Δεκέμβρη. Ἡ μάχη τοῦ Τάγματος Χωροφυλακῆς τοῦ Μακρυγιάννη. Τὸ Τάγμα ἦτανε τὸ ἰσχυρότερο ὄχυρὸ τῆς ἀντίδρασης. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς 1.300 χωροφύλακες ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴ φρουρὰ του καὶ ἦταν ὀπλισμένοι μὲ πολυβόλα, αὐτόματα καὶ βαρεῖς ὄλμους, εἶχαν ὄχυρωθεῖ καὶ 8 γειτονικὰ χτίρια. Τὸ σωστὸ αὐτὸ φρουριακὸ συγκρότημα φαινότανε ἀπρόσβλητο. Ὁ ΕΛΑΣ ὅμως δὲ δίστασε νὰ τὸ προσβάλει. Στὴν ἐπίθεσι ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἄλλες μονάδες τῶν γειτονικῶν συνοικιῶν πῆραν μέρος καὶ τὸ II καὶ III Τάγμα τοῦ II Συντάγματος τῶν Ἀνατολικῶν Συνοικιῶν. Στὶς 6 ἀκριβῶς ξέσπασε ἡ θύελλα. Μέσα σ' ἓνα πανδαιμόνιο ἀπὸ ἐκρήξεις ὁ ΕΛΑΣ ἀρχίζει νὰ ἐξουδετερώνει συστηματικὰ τὰ ὄχυρωμένα χτίρια. Εἶναι δύσκολο νὰ περιγράψει κανένας τὴ σφοδρότητα τῆς μάχης. Οἱ χαφιέδες ποὺ διαθέτουν τεράστια δύναμη πυρὸς θερίζουν κυριολεκτικὰ ὅλους τοὺς δρόμους. Νομίζει κανένας πὼς βράζει ἡ γῆ. Ὁ ΕΛΑΣ παρὰ τὶς μεγάλες ἀπώλειες ποὺ ἔχει ἀπὸ τὴ πρώτη στιγμὴ πολεμáει μὲ ἀπερίγραπτη γενναίότητα. Τὰ καλύτερα παιδιὰ τοῦ λαοῦ ὀρμᾶνε ἀκάλυπτα ἐνάντια στὸ μισητὸ φρούριο τοῦ φασισμού, τὸ χαφιεδικὸ Τάγμα τοῦ Μακρυγιάννη. Μέχρι τὶς 10 τὸ πρωῖ εἶχαν ξεκαθαριστεῖ καὶ τὰ 8 ὄχυρωμένα χτίρια καὶ ὅλες οἱ δυνάμεις στρέφονται ἐνάντια στὸ Τάγμα. Οἱ χαφιέδες ἐντρομοὶ ζητᾶνε βοήθεια ἀπὸ τοὺς Σκόμπυδες, ποὺ στέλνουν ἀμέσως τάνκς. Αὐτὴ τὴ φορὰ βαρῶνε ἀμέσως στὸ ψαχνὸ, ἀλλὰ ὁ ΕΛΑΣ δὲν πρόκειται νὰ ὑποχωρήσει. Ἀπτόητος συνεχίζει τὴ πολιορκία. Οἱ λοχαγοὶ τοῦ 2ου καὶ τοῦ 6ου Λόχου τοῦ II Ταγματος σκαρφαλώνουν στὰ κεραμίδια ἐνὸς διπλανοῦ χτιρίου καὶ τινάζουν δέσμες δυναμίτη μέσ' τὸ Τάγμα. Στὸ μεταξύ ἀπὸ τὶς ἡρωϊκὲς συνοικίες μας ξεκινάει μιὰ ἄλλη φάλαγγα, μιὰ φάλαγγα χω-

ρίς ντουφέκια και αυτόματα, φορτωμένοι με τσιγάρα, κονιάκ και γληκά. Εἶν' ὁ Λαὸς ποὺ πάει νὰ βοηθήσει τὸ μαχόμενον Στρατό του. Κορίτσια 12—15 χρονῶ, γρηές και γέροι ἐβξυμηντάρηδες φτάνουν στις πρώτες γραμμές και ἔρποντας πλησιάζουν τοὺς ἀκροβολιστὲς και πολυβολητὲς γιὰ νὰ τοὺς δώσουν τὸ δῶρο τους οἱ ἴδιοι. Αὐτοχειροτονημένες ισοκόμες 13 χρονῶ φτάνουν τὴ νεκρὴ ζώνη και μεταφέρουν τοὺς τραυματίες. Καμμιά φορά δὲ γυρίζουν πίσω, μένουν νεκρὲς κρατώντας στήν ἀγκαλιά τους τὸν τραυματία ποὺ πῆγαν νὰ γλυτώσουν. Ὁ ΕΛΑΣ ἠλεκτρισμένος ἐξορμάει σὲ γενικὴ ἐπίθεση. Τὸ Τάγμα ἔχει πάρει φωτιά και τμήματα τοῦ II Τάγματος ἔχουν γκρεμίσει τὴ Β. Δ. πλευρὰ τῆς μάντρας. Τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ νίκη εἶχε στέψει τὰ ὄπλα τοῦ λαοῦ μπαίνουν στὴ μάχη τὰ ἐγγλέζικα τάνκς και τοὺς γλυτώνουν ἀπ' τοῦ χάρου τὰ δόντια.

Στις 4 μ.μ. μπαίνουν στὴ μάχη και τὰ ἀεροπλάνα. Ἀπὸ 50 μέτρα πολυβολοῦν ὄλους τοὺς δρόμους και τὰ χτίρια. Ἐλπίζαν μ' αὐτὸ νὰ τσακίσουν τὸ ἠθικὸ τοῦ ΕΛΑΣ ποὺ δὲ διέθετε κανένα μέσο ἀμυνας ἀλλὰ ἔφεραν τὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα. Ἡ ὑπεροχὴ τῶν μέσων ποὺ διαθέτει ὁ ἐχθρὸς ἐρεθίζει τὸ φιλότιμο τῶν ἐλασιτῶν. Οἱ κάννες τῶν πολυβόλων ἀνάβουν, οἱ χειροβομβίδες πέφτουν βροχή... Ἀπὸ μακρὰ φτάνει τὸ μουγγρητὸ μιᾶς ἄλλης μάχης. Οἱ Ριμινίτες ἔχουν ἐξαπολύσει ἐπίθεση ἐνάντια στὴ Καισαριανή.

Ἀπὸ τὸ πρωῖ ἀρχίζει ἡ γενικὴ ἐφοδὸς ἐνάντια στὸ Στάλινγκραντ τοῦ Ἀγῶνα. Ὅπως φαίνεται οἱ Ριμινίτες ἔχουν διαταγὴ νὰ τὴ καταλάβουν μὲ κάθε θυσία. Τὰ κανόνια τῆς ξηρᾶς και τῶν τάνκς ξερνᾶνε φωτιά και ἀτσάλι ἀπάνω στις παράγκες, τ' ἀεροπλάνα πολυβολοῦν και βομβαρδίζουν ἀδιάκριτα. Τὰ πολυβόλα και οἱ ὄλμοι θερίζουν ὄλους τοὺς δρόμους. Κανείς δὲ μπορεῖ νὰ πιστέψει ὅτι ἀνθρώπινα ἄντα μποροῦν ν' ἀντιέξουν σ' αὐτὴ τὴ κόλαση. Ὁλη ἡ συνοικία ἔχει σκεπαστεῖ μὲ καπνοὺς και φλόγες. Οἱ Ριμινίτες πίσω ἀπὸ τὸ προπέτασμα τοῦ χάλυβα και τῆς φωτιᾶς κατορθώνουν νὰ εἰσχωρήσουν μέσα στὴ συνοικία, νὰ φτάσουν μέχρι τὴν ὁδὸ Βρυούλων και νὰ καταλάβουν τὸ λόφο τοῦ Ἀράπη. Ἡ τελευταία ὥρα τῆς ἀδούλωτης γειτονιάς φαίνεται πῶς ἔφτασε...

Οἱ κάτοικοι τῶν Κουπονιῶν και τοῦ Ζωγράφου παρακολουθοῦν μὲ ἀγωνία τὴ μάχη. Κανείς δὲ πιστεύει πῶς ἡ Καισαριανὴ θὰ μποροῦσε ν' ἀντέξει στὸ κατακλυσμὸ τῆς φωτιᾶς. Τὸ βράδυ κοπάζει τὸ μουγγρητὸ και πέφτει βαρειά ἡσυχία. «Ἡ Καισαριανὴ μας ἔπεσε...» σκέφτονται ὄλοι τους. Ξάφνου τὴ σιωπὴ τῆς νύχτας τὴ σχίζει μιὰ βουὴ ποὺ ἔρχεται ἀπὸ μα-

κρυά. "Όλοι άψηφώντας τους Ριμινίτες πετάγονται στις αϋλές και τις έξώπορτες. Άπό τη Καισαριανή φτάνουν κωδωνοκρουσίες, ζητωκραυγές, άντάρτικα τραγούδια. "Όλος ο λαός της στους δρόμους βροντοφωνάζει την άπόφασή του να συνεχίσει τον άγώνα. Άμίλητοι, οί σκλάβοι, με δάκρυα στα μάτια, ρουφάνε κ' άγέρι της λευτερηάς, τεντώνουνε τ' αυτιά ν' ακούσουνε τη φωνή της άδούλωτης Καισαριανής, τη στεντόρεια φωνή του λαού της που βγήκε νικητής άπό τὸ κατακλυσμὸ τῆς φωτιάς και του σίδερου. Τά μάτια τρέχουν, οί καρδιές σφίγγονται. Οί σκλάβοι στέλνουν στη Καισαριανή τὸ βουβὸ τους χαιρετισμό. Κάπως αρχίζει ν' άπαγγέλει σιγά: «Γειά σου, χαρά σου ήρώϊσσα...» "Ένας κόμπος άνεβαίνει στο λαιμό του και σταματάει.

Τὸ θαῦμα εἶχε γίνει. Ἡ λογική και οί στρατιωτικοί κανόνες πῆγαν περίπατο κι' άναμετρήθηκαν σέ μιὰ γιγαντιαία μάχη ὁ λαός με τοὺς ἐχθρούς του. Ἐκεῖνο τὸ ἱστορικὸ βράδυ και τίς μέρες πῶν τὸ ἀκολούθησαν κάθε άντρας, γέρος, γρηά, παιδάκι ἦτανε ἑλασίτης. "Όσοι εἶχαν ντουφέκι πολέμησαν μ' ἐκεῖνο. "Όσοι δέν εἶχαν πολέμησαν με τὰ νύχια, με τίς πέτρες, με τὰ τραγούδια. Και νὰ πῶς ἐγινε τὸ θαῦμα. Τὸ βράδυ τῆς πρώτης μέρας τῆς γενικῆς ἐπίθεσης ἐνῶ ὁ ἐχθρὸς βρισκόνταν ταμπουρωμένος μέσα στη συνοικία περιμένοντας νὰ ξημερώσει γιὰ νὰ δώσει τὴ χαριστική βολή, ὁ λαός τῆς Καισαριανῆς συγκεντρώθηκε στην ἐκκλησιὰ τῆς Παναγίτσας. Ὁ καπετάνιος τοῦ Προτύπου Τάγματος, Τάσσοσ, με ἄπλᾶ λόγια ἐξέθεσε στο λαὸ τὴ κατάσταση χωρὶς νὰ κρύψει τίποτα. Και ἡ κατάσταση ἦτανε ἀπελπιστική. Ἐπὶ τὰ λόγια του ἕνα συμπέρασμα ἐβγαίνει, πῶς μόνο ἕνα θαῦμα θὰ μπορούσε νὰ σώσει τὴ Καισαριανή. "Όταν τέλειωσε πῆρε τὸ λόγο ὁ λαός. Δέν εἶπε πολλά. Μοναχὰ μιὰ φράση: «Θὰ τοὺς διώξουμε ἢ θὰ πεθάνουμε ὅλοι!» Ἐπὶ κείνη τὴ στιγμή τὸ θαῦμα εἶχε γίνει. Τὴν ἄλλη μέρα τὰ χαράματα ἄρχισε ἡ ἐπίθεση. "Όχι ὁμως ἀπὸ τοὺς Ριμινίτες. Ἐνα πλῆθος ἀπὸ γυναῖκες, γέρους, παιδιά κι' ἑλασίτες ξεκίνησε γιὰ τὴν ἔφοδο. Οί διμοιρίες και οί λόχοι προχωροῦσαν πλαισιωμένοι ἀπὸ τίς οἰκογένειες τῶν ἀγωνιστῶν, τὰ τραγούδια σκέπαζαν τὸ κεραυνὸ τῆς μάχης. Μπροστὰ ὀδηγοῦσε λαὸ και στρατὸ στην ἔφοδο μιὰ ξανθομαλλοῦσα ἐπονίτισα 17 χρονῶ με τὴν ἀραιβίδα στο χέρι, ἡ Τοῦλα. Και τότε οί σφαῖρες, οί ὄλμοι, οί ὀβίδες πάψανε νὰ σωριάζουν στο χῶμα νεκρούς και τραυματίες. Νεκροὶ γαζωμένοι ἀπὸ ριπή πολυβόλου, τραυματίες με κομμένα τὰ ποδάρια και χυμένα τ' άντερα προχωροῦσαν τραγουδώντας και πολεμώντας.

Μονάχα σάν ἀναποδογυρίστηκαν οἱ Ριμινίτες καὶ πανικόβλητοι τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια, μονάχα σάν κατρακύλησαν ἀπ' τὸν Ἀράπη καὶ ἄδειασαν καὶ τὴ τελευταία καλύβα τῆς Καισαριανῆς, τότε σωριάστηκαν οἱ νεκροὶ στὸ χῶμα καὶ βόγγηξαν οἱ τραυματίες.. Ἔτσι σώθηκε κείνη τὴ μέρα ἡ Καισαριανή, γιατί ἔτσι μονάχα μποροῦσε νὰ σωθεῖ..

Οἱ 23 μέρες ποὺ ἀκολούθησαν εἶναι γεμάτες ἀπὸ ἡρωικὰ κατορθώματα τοῦ λαοῦ καὶ ἀπίστευτες θηριωδίες τῶν Σκόμπυδων καὶ τῶν προδοτῶν. Ἡ Καισαριανὴ εἶναι ὑποχρεωμένη ν' ἀντιμετωπίζει τὴ πίεση ὀλόκληρης τῆς Ταξιαρχίας, ἐνῶ τὸ πυροβολικὸ καὶ τ' ἀεροπλάνα τὴν σωριάζουν κάθε μέρα σὲ ἐρείπια.

Στις 10)12 ὁ ΕΛΑΣ ἐξορμᾷ πρὸς τὸ νοσοκομεῖο Συγγραοῦ. Τὸ χτίριον τοῦ νοσοκομεῖου εἶναι ἄριστα ὀχυρωμένο καὶ τὸ ὑπερασπίζονται 400 Ριμινίτες καὶ χωροφύλακες. Ὁ 3ος Λόχος τοῦ 4ου Τάγματος Καισαριανῆς καὶ μικρὲς ἐνισχύσεις ἀπ' τὸ Βύρωνα καὶ τὸν Ὑμηττὸ τρυπώντας τοὺς τοίχους τῶν γύρω σπιτιῶν πλησιάζουν τὸ χτίριον κι' ρχίζουν τὴν ἐπίθεση. Στις 2 ½ ὥρες καταφέρνουν νὰ καταλάβουν μιὰ πτέρυγα τοῦ νοσοκομεῖου πιάνοντας 20 αἰχμαλώτους. Τὴν ἄλλη μέρα ἔρχονται ἀγγλικὲς ἐνισχύσεις μὲ τὰ τάνκς καὶ ἀρκετὰ ἀεροπλάνα. Ὁ ΕΛΑΣ κινδυνεύοντας νὰ θαφτεῖ μέσ' τὰ ἐρείπια ἀναγκάζεται νὰ ἐκκενώσει τὸ Νοσοκομεῖο. Τὴν ὑποχώρηση τοῦ Λόχου τὴν κάλυψαν.. 2 διμοιρίτες ποὺ μὲ τὶς χειροβομβίδες στὸ χέρι συγκράτησαν τὰ τάνκς. Ἡ σφῆνα ὅμως στὸ Συγγραοῦ διατηρήθηκε μέχρι τὸ τέλος τοῦ Δεκέμβρη ἀνακουφίζοντας τὴ Καισαριανὴ ποὺ ἦταν πολιορκημένη ἀσφυχτικά.

Στις 12)12 οἱ Ριμινίτες μ' αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση παίρνουν τὸν Ἀράπη. Τὸν ὀχυρώνουν ἐσπευσμένα μὲ ἡυροβολικὸ, ὄλμους καὶ πολυβολεῖα. Τὸ ἴδιο βράδυ ξεκινᾷ γιὰ νὰ τὸν ἀνακαταλάβει μιὰ διμοιρία ἀπὸ ἀνταρτοεπονίτες. Ἡ νύχτα εἶναι σκοτεινὴ καὶ βρέχει μὲ τὸ τουλοῦμι. Οἱ ἀνταρτοεπονίτες ἔρποντας σκαρφαλώνουν τὸ λόφο. Τὸ ἐγχείρημα αὐτὸ εἶναι σωστὴ πρέλλα, γιατί ὁ ἐχθρὸς εἶναι καλὰ ὀχυρωμένος καὶ ὑπερτερεῖ συντριπτικὰ σὲ ὄπλισμό. Ἀλλὰ καὶ σὲ ποιά περίπτωσι μὲσ' τὸ Δεκέμβρη δὲ συνέβαινε τὸ ἴδιο; Οἱ ἐλασίτες πλησιάζουν ἀθόρυβα τὰ πολυβολεῖα καὶ αἰφνιδιαστικὰ πέφτουν ἀπάνω στοὺς Ριμινίτες. Ἡ φρουρὰ τοῦ Ἀράπη ἐξοντώνεται μέσα σὲ πέντε λεπτὰ καὶ ὅσοι γλύτωσαν κατρακυλᾷ τὴ πλαγιά του ἀλαφιασμένοι. Τότε ἀρχίζει τὸ πυροβολικὸ τους ἕνα ἀληθινὸ καταιγισμὸ πυρός. Οἱ ἀντάρτες ὅμως λὲς κι' ἔχουν κολλήσει ἀπάνω στὴ κορφή. Μὲ τὰ νύχια γαντζώνουν τὸ μωσκε-

μένο χῶμα ἐνῶ οἱ ὀβίδες σκάζουν κομματιάζοντας κάθε μέτρο γῆς. Ἡ θέση αὐτὴ ἦταν ἀδύνατο νὰ κρατηθεῖ κι' ἐγκαταλήφθηκε τὴν ἄλλη μέρα, ἀλλὰ οἱ Ριμινίτες δὲν τόλμησαν νὰ ξανανεβοῦν. Ὁ Ἀράπης γίνηκε «νεκρὴ ζώνη».

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ καπετάνιος τοῦ Τάγματος Καισαριανῆς, Ὁρέστης, μὲ τὸ διοικητὴ τοῦ 3ου Λόχου Βουτυρᾶ καὶ 15 ἐλασίτες περνάει στὶς γραμμὲς τοῦ ἐχθροῦ καὶ εἰσχωρεῖ στὰ Κουπόνια, ποὺ εἶναι στρατοπεδευμένα ὑπὸ κάγματα τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας. Οἱ Ριμινίτες αἰφνιδιάζονται καὶ τὰ χάνουν. Βλέποντας ὅμως πὼς οἱ ἐλασίτες εἶναι λίγοι τοὺς κυκλώνουν καὶ τότε ἀρχίζει μιὰ ἀπὸ τὶς ἠρωϊκώτερες συγκρούσεις τοῦ Δεκέμβρη. Οἱ ἐλασίτες ἀρνιοῦνται νὰ παραδοθοῦν καὶ πολεμᾶνε λυσσασμένα, θερίζοντας τοὺς προδότες ποὺ εἶναι ἑκατοντάπλάσιοι. Τὰ πυρομαχικὰ ὅμως σώνονται καὶ ὅσοι μείναν ζωντανοὶ πέφτουν στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ τότε δείχτηκε ἡ θηριωδία καὶ ἡ ἀνανδρία τῶν ψευτοπαλληκαράδων τοῦ Γλύξμπουργκ. Ὁρμησαν σὰν θηρία ἀπάνω στοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς κομματιάσαν μὲ τὶς ξιφολόγχες καὶ τοὺς σουγιάδες. Ἡ ἰατροδικαστικὴ ἔκθεση λέει πὼς μόνο τὸ πτῶμα τοῦ καπετάν Ὁρέστη εἶχε 50 μαχαιριῆς στὸ στήθος καὶ τὸ κεφάλι. Ντρεπόμαστε πραγματικὰ γιατί τέτοια χτήνη ἔχουν ἑλληνικὰ ὀνόματα.

Ἀπὸ τότε μέχρι τὶς 28 τοῦ Δεκέμβρη τὸ μέτωπο τῆς Καισαριανῆς σταθεροποιήθηκε. Θᾶταν λάθος ὅμως νὰ νομίσει κανένας πὼς ἡ «σταθεροποίηση» αὐτὴ ἦταν ἀπραξία. Καθημερινὰ ἡ Καισαριανὴ δεχόταν χιλιάδες ὀβίδες, ὄλμους, ρουκέτες καὶ κάθε λογῆς βλήμα. Τίποτα δὲν εἶχε μείνει ὄρθο. Καθημερινὰ καὶ νοσοκομεῖα γέμιζαν μὲ ἐλασίτες καὶ ἄμαχους. Μπορεῖ νὰ πεῖ κανένας πὼς οἱ μέρες τῆς σταθεροποίησης ἦταν οἱ σκληρότερες, γιατί ὁ ἐχθρὸς λυσσώντας γιὰ τὴν ἀποτυχία του ξεσποῦσε ἀπάνω στοὺς ἄμαχους. Καὶ στὸ μέτωπο ὅμως χρειαζόταν καθημερινὴ λυσσασμένη πάλη καὶ ἀγρυπνη προσοχὴ ἐξαιτίας τῆς συντριπτικῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἐχθροῦ ποὺ ἀπειλοῦσε συνεχῶς μὲ διάσπαση.

Μονάχα μὲ τὸν ἠρωϊσμό, τὴν αὐτοθυσία καὶ τὴν πρωτοβουλία τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ΕΛΑΣ πραγματοποιήθηκε αὐτὴ ἡ σταθεροποίηση. «Οὐδὲν νεώτερον» λένε σὲ τέτοιες περιπτώσεις τ' ἀνακοινωθέντα, ἀλλὰ ὁ λαὸς μας ἔδινε καθημερινὰ καινούργια θύματα. Ἐγραφε μὲ τὸ αἷμα του νέες λαμπρὲς σελίδες στὴν ἱστορία τοῦ Μεγάλου Δεκέμβρη. Δημιουργοῦσε ἥρωες σὰν τὸν διμοιρίτη Καμπάντα, γέρο 55 χρονῶ, ποὺ ἄρπαξε τὸ τουφέκι γιὰ νὰ πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ δίπλα σὸν

έπον-έλασίτη Γιάννη Λύγερινό, 16 χρονώ που έπικεφαλής στοιχείου τραυματιοφορέων μάζευε τραυματίες από τη νεκρή ζώνη άψηφώντας τον έχθρο και που έπεσε σαν ήρωας στις 9 του Δεκέμβρη.

Σαν τον Μ. Χατζηστέλιο, 50 χρονώ, που τραυματίστηκε βαρειά θερίζοντας με το πολυβόλο τον έχθρο. Σαν το άητόπουλο, τον άξέχαστο Τσιμινή, 12 χρονώ, που σκοτώθηκε την ώρα που μετάφερνε πολεμοεφόδια. Την 18χρονη έλασίτισσα από τη Κοκκινιά που τραυματίστηκε βαρειά ενώ μετάφερνε φαί στους μαχητές της πρώτης γραμμής και σκοτώθηκε μπροστά στα πόδια τους.

Και ποιός μπορεί να ξεχάσει τις ήρωϊκές γυναϊκες της Καισαριανής που με κίνδυνο της ζωής τους πηγαίνανε φαί στα σπίτια της «νεκρής ζώνης» για να μη πεθάνουν από τη πείνα. Την Ντίνα Κουϊμουλή, 16 χρονώ, που πήρε έγγραφα από το σταθμό διοίκησης ενός λόχου της Όρεινής και περνώντας τη γραμμή του μετώπου τα παράδωσε στον ΕΛΑΣ. Το γερο—Βούγια που τραυματισμένος κουβαλούσε πέτρες για όχυρωματικά. Τις 9 γυναϊκες που το δραματικό βράδυ της 7ης του Δεκέμβρη μετάφεραν τα πυρομαχικά από τον “Αη Γιάννη περνώντας μπροστά από τα πολυβόλα του έχθρου. Τη Βαλασία Φωτιάδη που μάζευε κάθε βράδυ τους νεκρούς από τη πρώτη γραμμή. Τη μάννα του Γιώργου Μουστάκη που αντικρύζοντας το πτώμα του παιδιού της είπε: «Πάει για τον Άγωνα. Χαλάλι...»

Θα μπορούσε κανένας να γράψει τόμους δλόκληρους εξιστορώντας τους ήρωϊσμούς του λαού. Έδω αναφέρουμε μονάχα μερικά παραδείγματα. Άλλα θα ήταν άδικο να γυρίσουμε αυτή τη λαμπρή σελίδα του έπους της Καισαριανής χωρίς να αναφέρουμε το καπετάνιο του 3ου Λόχου, τον Κουβά, 50 χρονώ, που πολέμησε σαν ήρωας και σήμερα σαπίζει στα φασιστικά κάτεργα. Τον Λογόθέτη Μαύρο του Προτύπου που με λίγα παλληκάρια πέρασε τις γραμμές του έχθρου και κατέλαβε τη βίλλα Βασιλειάδη. Την ήρωϊδα Εύτυχία Μορίκη, τη «Μάννα» του ΕΛΑΣ, που όταν σκοτώθηκε ο σκοπευτής και ο προμηθευτής ενός πολυβόλου αντικατάστησε και τους δυο και τσάκισε κυριολεκτικά τους Ριμινίτες, και όταν δέχτηκε όχτώ τραύματα από όλμο μεταφέρθηκε με τη βία στο νοσοκομείο.

Τη σύνδεσμο έπονίτισσα Βαγγελίτσα που σκοτώθηκε την ώρα που μετέφερε διαταγές. Τη Τζανετή που χτίζοντας όχυρωματικά στη πρώτη γραμμή τραυματίστηκε βαρειά στο λαι-

μό και προσπαθοῦσε νὰ κρύψει τὸ τραυματισμὸ τῆς γιὰ νὰ μὴν ἐγκαταλείψει τὴ μάχη.

Μὰ τί γινότανε στὸ ἴδιο διάστημα στοὺς ἄλλους τομεῖς τοῦ μετώπου τῶν Ἀνατολικῶν Συνοικιῶν; Στις 8)12 ἡ μάχη συνεχίστηκε στὸ Μακρυγιάννη μὲ μεγαλύτερη λύσσα. Τὸ βράδυ τῆς προηγούμενης οἱ Σκόμπυδες δὲν δίστασαν νὰ ὀχυρώσουν τὴν Ἀκρόπολη, κι' ἔτσι ἀπὸ ἐκεῖ θερίζουν τὶς θέσεις τοῦ ΕΛΑΣ τοῦ Μακρυγιάννη. Ἀπὸ ἐκεῖ χτυπᾶνε μὲ λύσσα ὅλες τὶς γειτονιὲς τῆς Ἀθήνας. Ὁ Σκόμπυ μ' αὐτὴ τὴ πράξη δὲν κηλίδωσε μόνον τὴ στρατιωτικὴ του τιμὴ (ὄση τοῦ εἶχε μείνει) ἀλλὰ κηλίδωσε τὴ τιμὴ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Παρθενῶνας, τὸ μεγαλύτερο μνημεῖο ἐνὸς ἀθάνατου πολιτισμοῦ, γίνηκε πυροβολεῖο, ἀπ' ὅπου οἱ ἀραπάδες δολοφονοῦσαν τὰ γυναικόπαιδα τῶν λαϊκῶν συνοικιῶν τῆς Ἀθήνας. Χρειαζότανε ἀπίστευτη φασιστικὴ πόρωση γιὰ νὰ διαπράξει κανένας ἓνα τέτοιο ἐγκλημα. Ἀλλὰ ἂν δὲ διέθετε ὁ κ. Σκόμπυ αὐτὸ τὸ προσὸν δὲν θὰ τὸν ἔστελναν οἱ Τόρυδες στὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς 7ης πρὸς τὴν 8η τοῦ Δεκέμβρη εἶχαν πέσει οἱ φυλακὲς τῶν παραπηγμάτων στὴν ὁδὸ Βουλιαγμένης. Οἱ 100 χωροφύλακες τῆς φρουρᾶς εἶχαν ἐξοπλίσει καὶ τοὺς φυλακισμένους προδότες καὶ ἡ μάχη πῆρε μεγάλη σκληρότητα. Ἀφοῦ ἔπεσαν τὰ ὀχυρωμένα φυλάκια ἡ μάχη ἐξακολούθησε μέσα στὰ παραπήγματα ἀκόμα καὶ στὰ κρατητήρια. Τὸ πρωὶ ὅμως κάθε ἀντίσταση εἶχε πάψει κι' ὁ ΕΛΑΣ ἐγκατέστησε φρουρά. Οἱ Σκόμπυδες ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη ἄρχισαν νὰ χτυπᾶνε τὰ παραπήγματα καὶ τὴν ὁδὸ Βουλιαγμένης μὲ καταιγιστικὰ πυρά. Οἱ ἐλασίτες καλύφθηκαν ὅπως—ὅπως καὶ περίμεναν νὰ πάψει ἡ μπόρα. Τότε φτάνει μέσα ἀπὸ τὴ κόλαση ἓνας σύνδεσμος. Δὲν ἦρθε ἔρποντας μέσα ἀπὸ τὰ χωράφια. Ἦρθε καβάλλα στὸ ποδήλατο ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βουλιαγμένης καὶ ἦταν 13 χρονῶ. «Συναγωνιστὲς, σύνδεσμος!» φωνάζει σὰν νὰ μὴ συμβαίνει τίποτα. Οἱ ἐλασίτες καμαρώνουν τὸ ἀητόπουλο καὶ τὸ ταράζουν σὶς ἐρωτήσεις. «Μὴ μὲ ρωτᾶτε ἄλλα γιατί ὁ λόχος μου πολεμᾶει στὴ πρώτη γραμμὴ καὶ δὲ θέλω νὰ χάσω τὸ πανηγύρι!» Κι' ἔφυγε ὅπως ἦρθε. Καβάλλα στὸ ποδήλατο ἐνῶ γύρω του χαλοῦσε ὁ κόσμος...

Ἀπὸ τὶς 10 τοῦ Δεκέμβρη τὸ μέτωπο σταθεροποιεῖται σχεδὸν παντοῦ. Ἡ γραμμὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Ἄη Σώστη—Δουρ-

γούτι—Μακρυγιάννη—'Αρδητιτό και από κεί συνεχίζει Φορμί-
ωνος—Συγγροῦ—Καισαριανή.

Στις 16)12 οἱ Σκόμπυδες κάνουν επίθεση στό Δουργού-
τι με ὄλα τὰ μέσα. 'Ο ΕΛΑΣ δέ διέθετε παρά λιγοστὲς ἀρα-
βίδες και χειροβομβίδες. Παρ' ὄλα αὐτὰ κρατάει με ἡρωϊσμό
τοὺς ἐγγλέζους προξενώντας μεγάλες ἀπώλειες. Σ' ἓνα ὀδό-
φραγμα μπροστὰ στις πολυκατοικίες οἱ ἔλασιτες Γ. Τ., Κ. Τ.,
Σ. Μ. κι' ἓνας ἐπονίτης διαθέτοντας 3 ἀραβίδες κι' ἓνα αὐ-
τόματο πολέμησαν μόνοι τους 3 ὀλόκληρες ὄρες. Οἱ γυναῖκες
και κὰ παιδιὰ προχωροῦσαν μέσα ἀπὸ τὴ βροχὴ ἀπ' τις σφαί-
ρες και τοὺς πῆγαιναν νερὸ και τσιγάρα. Σὲ πολλές μάλι-
στα περιπτώσεις τοὺς τάζιζαν ὄπως ταίζιζουν τὰ μωρά, γιατί τὰ
χέρια τῶν παλληκαριῶν ἦταν ἀπασχολημένα με τις ἀραβίδες.

Τὸ ἐργοστάσιο ΕΘΕΛ τὸ ὑπεράσπιζαν 4 ἔλασιτες και τὸ
κράτησαν ὄρες ὀλόκληρες ἐνάντια σὲ ἑκατονταπλάσιες δυνά-
μεις. Μισὴ μέρα χρειάστηκαν οἱ Σκόμπυδες γιὰ νὰ λυγίσουν
τὴν ἀντίσταση αὐτῆς τῆς χούφτας τῶν ἡρώων και νὰ καταλά-
βουν τις πολυκατοικίες και τὴν ΕΘΕΛ. Προσπάθειες ὄμως νὰ
εἰσδύσουν μέσα στὴν σινοικία ναυάγησαν οἰκτρά. Οἱ ντενεκε-
δένιες καλύβες τοῦ Δουργούτιοῦ γίνηκαν φρούρια ἀπόρητα
και κάθε ἀπόπειρα τῶν Σκόμπυδων πληρωνότανε πανάκριβα.
Σὲ μιὰ ἀπὸ τις μάχες αὐτῆς σκοτώθηκε σὰν ἡρωας και ὁ β'
καπετάνιος τοῦ ΙΙ Τάγματος, Μῆτσος Στριλάκος, ἀπὸ τὸ Κα-
τσιπόδι. Τὴν ἴδια μέρα ἔμεινε στὰ χέρια τοῦ ΕΛΑΣ τὸ πτώμα
ἐνὸς ἄγγλου στρατιώτη και θάφτηκε με ὄλες τις τιμές.

Στὸν τομέα τοῦ 'Αρδητιτοῦ οἱ μάχες μαίνονται καθημερι-
νά. 'Ο λόχος τοῦ Παγκρατιοῦ ἔχει ἐγκαταστήσει φυλάκια πὸ
καθημερινὰ δέχονται βροχὴ ἀπὸ ὄλμους, ὀβίδες κι' ἐκρηκτι-
κὲς σφαῖρες. Οἱ Παγκρατιῶτες ὄμως δὲν τὸ κουνᾶνε ἀπὸ τὴ
θέση τους. 'Η εὐστοχία τους ἔχει προξενήσει ἀληθινὲς συμφο-
ρὲς στὴς τάξεις τῶν ἀραπάδων και τῶν ἐγγλέζων. Τὰ νοσο-
κομειακὰ αὐτοκίνητα δὲν προφταίνουν νὰ πηγαινοέρχονται.
Κι' ὄμως οὔτε ἓνας πυροβολισμὸς δὲ ρίχτηκε ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ
ἐναντίον τους, τὴ στιγμὴ πὸ οἱ ἐγγλέζοι ἐκτελοῦν τοὺς τραυ-
ματίες μας και πυρπολοῦν τὰ νοσοκομειακὰ αὐτοκίνητα.

Οἱ μέρες περνᾶνε και τὰ φυλάκια τοῦ Σταδίου ἔχουν γί-
νει πιά θρυλικά. «'Οποῖος ζυγώσει τὸ φυλάκιο τοῦ Κ. πρέπει
νὰ κοινωνήσει» ἔλεγε ὁ κόσμος. Στις 17)12 οἱ ἀραπάδες πέρ-
νουνε αἰφνιδιαστικὰ τὸν 'Αρδητιτό. 'Ο Σκόμπυ σπεύδει νὰ βγά-
λει ἀνακοινωθὲν πανηγυρίζοντας τὴν ἐπιτυχία. Λογάριαζε ὄ-
μως χωρὶς τὸν ξενοδόχο. Τὴν ἄλλη μέρα τὰ ξημερώματα ὄρ-
μάει ὁ ΕΛΑΣ σὲ ἀντεπίθεση. Οὔτε προπαρασκευὴ πυροβολικοῦ

οὔτε τίποτα. Ὁ Ἀρδηττός πρέπει ν' ἀνακαταληφθεῖ. Αὐτὸ φτάνει. Οἱ ἐγγλέζοι μὲ τοὺς ἀραπάδες ἔχουν ταμπουρωθεῖ στὸν ὀχυρώτατο λόφο καὶ διαθέτουν ὄλα τὰ ὄπλα. Κανεῖς ὅμως δὲ πὰ λογαριάζει. Οἱ ἑλασίτες προχωρᾶνε σὰ δαιμονισμένοι. Στὸ πρῶτο χαράκωμα δυὸ ἑλασίτες, ὁ Κ. Γκίκας (Μαχαίρας) καὶ ὁ Ἀργύρης Κ. πιάνουν μόνωι τους.. 11 αἰχμαλώτους ὀπλισμένους μὲ αὐτόματα. Τοὺς ἀφοπλίζουν καὶ προχωρᾶνε γιὰ τὸ ἐπόμενω χαράκωμα. Οἱ ἐγγλέζοι ποὺ βρίσκονταν μέσα σ' αὐτὸ σηκώνουν ἄσπρη σημαία καὶ δολοφονικὰ πυροβολοῦν καὶ τραυματίζουν τὸ Γκίκα, ποὺ κυλιέται μέσα στὸ χαράκωμα βαρεῖα τραυματισμέως. Ἐκεῖ τὰ χτήνη τὸν ξεσκίζουν μὲ τίς ξιφολόγχες τους. Σὲ λίγο πέφτουν κι' αὐτοὶ αἰχμάλωτοι στὰ χέρια τοῦ ΕΛΑΣ κι' ὅμως δὲν ἐκτελοῦνται ἐπὶ τόπου ὅπως θὰ ἦταν φυσικό. Ὁ ΕΛΑΣ δὲν κατέβηκε ποτὲ στὸ δικό τους ἐπίπεδο.

Σὲ λίγο ὁ Ἀρδηττός βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ ΕΛΑΣ καὶ τὸ ἀνακρινωθὲν τοῦ Σκόμπυ πάει χαμένο.

Οἱ Σκόμπυδες ὑπερτεροῦσαν συντριπτικὰ σὲ ἀριθμὸ καὶ ὀπλισμό. Διαθέτανε ἀεροπλάνα, στόλο, πυροβολικὸ καὶ ἄφθονο αὐτόματο ὀπλισμό. Οἱ δυνάμεις τους ἦτανε τέλεια ὀργανωμένες καὶ οἱ ἐνισχύσεις ἔφταναν συνεχῶς. Μὲ τί μέσα τοὺς ἀντιμετώπισε ὁ ΕΛΑΣ; Τὸ II Σύνταγμα τῶν Ἀνατολικῶν Συνοικιῶν διέθετε 500 τρυφέκια, 80 αὐτόματα καὶ 12 πολυβόλα. Μ' αὐτὰ τὰ ἀσήμαντα μέσα ποὺ σὲ δύναμη πυρὸς ἀντιστοιχοῦσαν σὲ δυὸ ἐχθρικοὺς λόχους, ἀντιμετώπισε τὴν Ὀρεινὴ Ταξιαρχία μὲ δύναμη 3.000 ἄνδρες, δύο τάγματα ἀραπάδων, ἕνα τάγμα ἐγγλέζων, περίπου 100 τάνκς, μερικὲς δεκάδες πυροβόλα καὶ ἀνάλογο ἀριθμὸ ἀεροπλάνων. Καὶ κράτησε 26 ὀλόκληρες μέρες. Ποῦ ὀφείλεται αὐτὸ τὸ θαῦμα; Ὀφείλεται στὴν ὑποστήριξη καὶ τὴν αὐτοθυσία ὀλόκληρου τοῦ λαοῦ τῶν συνοικιῶν μας καὶ στὴν ἄφθαστη παλληκαριά καὶ τέχνη τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ. Αὐτοὶ οἱ δύο παράγοντες, ποὺ ὀφείλονται στὴν ἀπόλυτη ἐπίγνωση ποὺ εἶχε λαὸς καὶ στρατὸς γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἀγῶνα, ἀποτελοῦν τὴ λύση τοῦ μυστηρίου. Τὸ Δεκέμβρη ἀνατράπηκε κάθε στρατηγικὸς ὀπολογισμὸς καὶ κάθε πολεμικὸς νόμος. Τὸ Δεκέμβρη θριάμβευσε ἡ ψυχικὴ δύναμη καὶ ἡ ἀντιφασιστικὴ πίστη ἐνὸς ἀνυπέρβλητου λαοῦ.

Μετὰ τὰ Χριστούγεννα ἡ κατάσταση γίνεται ἀφόρητη. Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἐχθροῦ σὲ μέσα γίνεται συντριπτικὴ, ἐνῶ τὰ πυρομαχικὰ τοῦ ΕΛΑΣ ἐξαντλοῦνται. Οἱ Ἀνατολικὲς Συνοικίες

έχουν μεταβληθεῖ σὲ ἠφαίστειο. Ἡ γῆ χοροπηδάει καὶ κομματιάζεται σὲ κάθε μέτρο.

Στις 20)12 ἔσπασε τὸ μέτωπο στὴ Ν. Σμύρνη καὶ ἡ ἀνατολικὴ Ἀθήνα ἀπομονώνεται. Δημιουργεῖται ἔτσι ἓνα καινούργιο μέτωπο ποῦ πρέπει νὰ ἐπανδρωθεῖ μὲ κάθε θυσία, ἐνῶ ὁ ἐχθρὸς ἐξασκεῖ τρομαχτικὴ πίεση παντοῦ. Καὶ ἐπανδρώνεται μὲ τὰ ὑπολείματα τοῦ Τάγματος Ν. Σμύρνης, τμήματα τοῦ II Τάγματος καὶ ἀπὸ μικρὲς δυνάμεις τοῦ Κρόνου. Μέχρι τὶς 26)12 οἱ Σκόμπυδες θερίζουν τὶς συνοικίες Ἀη Γιάννη—Κατσιπόδι—Φάρο μὲ πυροβολικὸ καὶ ρουκέτες, ἀλλὰ δὲν τολμᾶνε νὰ προχωρήσουν παρ' ὄλο ποῦ οἱ δυνάμεις ποῦ ἀντιμετωπίζουν εἶνε ἀσήμαντες. Στις 26 τοῦ Δεκέμβρη ἓνα θωρακισμένο αὐτοκίνητο φορτωμένο μὲ ἐγγλέζους δοκιμάζει νὰ διασπάσει τὶς γραμμὲς τοῦ ΕΛΑΣ. Οἱ ἀντάρτες τοῦ Κρόνου τὸ καταστρέφουν, ἐξοντώνοντας ὅλους τοὺς Σκόμπυδες. Τὴ νύχτα τῆς 26ης πρὸς τὴν 27η οἱ ἐγγλέζοι προσπαθοῦν νὰ διχασπᾶσουν τὶς γραμμὲς μας στὸ Φάρο. Καταφέρνουν μάλιστα νὰ κυκλώσουν ἓνα φυλάκιο. Καλοῦν τοὺς ἐλασίτες νὰ παραδοθοῦν ἀλλὰ αὐτοὶ ξεκαρδίζονται στὰ γέλια. Ποῦ ἀκούστηκε νὰ παραδίνε-ται ὁ ΕΛΑΣ στοὺς Σκόμπυδες ; Οἱ Σκόμπυδες λυσσασμένοι τοὺς χτυπᾶνε ἀπὸ παντοῦ ἀλλὰ οἱ ἐλασίτες καταφέρνουν νὰ ξεφύγουν μέσα ἀπ' τὰ χέρια τους. Τὰ ξημερώματα ἓνα ἐγγλέζικο τάνκ προσπαθεῖ νὰ περάσει τὴ γέφυρα τῶν Καλογήρων, ἀλλὰ πυρπολεῖται ἀπὸ τὸν ἀρτάρτη Στ. Νικολάου παρ' ὄλο ποῦ ἦτανε βαρεῖα τραυματισμένος.

Κατὰ τὶς 10 π.μ. ὁ ἐχθρὸς παίρνει τὸ λόφο τοῦ Ἀη Γιάννη. Ὁ κίνδυνος εἶναι μεγάλος. Ξεκινᾶει ὁ λόχος τοῦ Ν. Κόσμου γιὰ νὰ τὸν ἀνακαταλάβει. Στὴ κορφή τοῦ λόφου οἱ Σκόμπυδες ἔχουν ἐγκαταστήσει 4 τάνκς, ἀλλὰ ποιὸς τὰ λογαριάζει! Ἐνας ἐλασίτης χτυπώντας ἓνα τάνκ μὲ... τὸ αὐτόματο γυρίζει καὶ λέει στὸν ἀξιωματικὸ του: «Δὲν κρυπάει τὸ ρημάδι καπετάνιε!» Κι' ὁμως σὲ λίγη ὥρα τὰ «ρημάδια» καὶ οἱ Σκόμπυδες κατρακυλοῦσαν τὴ πλαγιά κι' ὁ λόφος τοῦ Ἀη Γιάννη βρισκότανε ξανά στὰ χέρια τοῦ ΕΛΑΣ.

Τὴν ἴδια μέρα γίνηκε ἰσχυρότατη ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Καισαριανῆς ἀπὸ τὴ μερῆ τῶν Κουπονιῶν. Οἱ Ριμινίτες στὴν ἐπίθεση χρησιμοποίησαν ἐχτὸς ἀπὸ τὰ τάνκς καὶ τὰ ἀεροπλάνα καὶ καπνογόνα. Κάνανε λυσσασμένες προσπάθειες νὰ διασπᾶσουν τὶς γραμμὲς τοῦ ΕΛΑΣ καὶ νὰ εἰσχωρήσουν στὴ συνοικία. Οἱ ὑπερασπιστὲς ὁμως κράτησαν τὶς θέσεις τους θαμμένοι κάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια ποῦ σώριαζαν τὰ τάνκς καὶ τὰ ἀε-

ροπλάνα και θέρισαν τις τάξεις του έχθρου.

Έτσι έφτασε ή 28η του Δεκέμβρη. Οι Άνατολικές Συνοικίες έχουν μεταβληθεί πια σε σωστό ήφαιστειο. Η γή χοροπηδάει και κομματιάζεται σε κάθε μέτρο. Τα σπίτια σωριάζονται κατά δεκάδες. Η ύπεροχή του έχθρου είναι αδύνατα πια να υπολογιστεί. Τα ξημερώματα εξαπολύεται γενική επίθεση προς τη γραμμή Άη Γιάννη—Κατσιπόδι—Δουργούτι—Γούβα. Την επίθεση υποστηρίζουν 80 βαρειά τάνκς, δεκάδες ρουκετοβόλα και πυροβόλα κάθε διαμετρήματος. Από τις όβιδες, τις μπόμπες και τα καπνόγόνα οί συνοικίες Άη Γιάννης—Γούβα—Δουργούτι και ο λόφος του Άρδηττου φλέγονται σκεπασμένα μ' ένα άδιαπέραστο σύννεφο καπνού. Οι θέσεις του ΕΛΑΣ δέχονται σωστό κατακλυσμό πυρός και οί δυνάμεις του δεύτερου συγκροτήματος αναγκάζονται να πάρουν νέες θέσεις κατά μήκος της οδού Ήλιουπόλεως.

Έκει ο διμοιρίτης Α. Π. του λόχου Κατσιποδιου πέρνει διαταγή να ανακαταλάβει το λόφο του Άη Γιάννη για να ελαφρώσει ή πίεση του έχθρου που άπειλει να κυκλώσει σοβαρές δυνάμεις. Διαλέγει... 15 μαχητές, ανάμεσα στους οποίους και το γυιό του και ξεκινάει άμέσως. Το λόφο τον κατέχουν εκατό Σκόμπυδες που διαθέτουν 6 τάνκς, 3 όλμους και άφθονο αυτόματο όπλισμό. Και αρχίζει τότε μια μάχη μοναδική στην ιστορία των πολέμων. Οί 15 έλασίτες... επιτίθενται και οί 100 έγγλέζοι... άμύνονται άπεγνωσμένα. Αρχίζουν μάλιστα να παραδίνονται ομάδικά. Τα πυρομαχικά όμως του ΕΛΑΣ σώνονται και ή διμοιρία αναγκάζεται ν' άποσυρθεί. Για να χρησιμοποιήσουμε τη φρασεολογία του Τσώρτσιλ, «ποτέ εις την ιστορίαν τόσοι πολλοί δέν έπαθαν τέτοιο ρεζίλεμα από τόσον ολίγους».

Κατά το μεσημέρι ο ΕΛΑΣ αναγκάζεται να αφήσει τη γραμμή Ήλιουπόλεως, γιατί τα τάνκς μη βρίσκοντας κατοικημένες περιοχές έχουν προχωρήσει μέσα στα χωράφια και άπειλούν να κυκλώσουν ολόκληρο το κάγμα. Στη φάση αυτή της μάχης έχουν αποκλεισθεί μέσα στο Δουργούτι—Ν. Κόσμο ο 5ος και 6ος Λόχος του ΙΙ Τάγματος καθώς και στο Στάδιο ο Λόχος του Παγκρατιου. Η θέση τους είναι κρισιμώτατη. Με ήρωική έφοδο κατορθώνουν να διασπάσουν το κλοιό του έχθρου και να ένωθούν με το κύριο όγκο του Τάγματος κοντά στο συνοικισμό Ύμηττου. Η έπιχείρηση αυτή ήταν σωστό θαύμα που κατορθώθηκε χάρη στην άνδρεία του ΕΛΑΣ. Στη προσπάθεια να σπάσουν το κλοιό πολεμάνε σα λιοντάρια ο Γιώργος Μουστάκας, καπετάνιος του ΙΙ Τάγματος που είναι

βαρειά τραυματισμένος, ὁ Χ. Κατσιλάς ἀπὸ τὸ Κατσιπόδι ποῦ γλυτώνει μιὰ διμοιρία περνώντας μπροστὰ ἀπὸ τὰ τάνκς, κι' ὁ καπετάνιος Παναγιώτης Φ. ποῦ περνάει ἕνα φορτηγὸ γεμάτο ἐκρηκτικὲς ὕλες μέσα ἀπὸ τὸ φραγμὸ πυροβολικοῦ γιὰ νὰ μὴ πέσει στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ.

Ἔτσι στὶς 9.30 τὸ βράδυ δίνεται τὸ σύνθημα τῆς ὑποχώρησης μὲ κατεύθυνση τὸν Ὑμηττό. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια ΕΛΑΣ καὶ λαὸς ἀφήνει τὰ ἅγια χώματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἀθήνας. Τὰ χώματα τὰ ποτισμένα μὲ τόσο αἷμα καὶ δάκρυα. Οἱ στρατιωτικὲς μονάδες ὑποχωροῦν σὲ πλήρη τάξη, χωρὶς ν' ἀφήνουν στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ οὔτε μιὰ σφαῖρα. Ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη ἐκκενώνονται οἱ συνοικίες μας. Ἔρχεται κι' ἡ σειρά τῆς Καισαριανῆς. Τὸ ἐνδοξο Στάλινγραντ τοῦ Ἀγῶνα θὰ πέσει στὰ χέρια «συμμάχων» καὶ προδοτῶν. Ἀπὸ τοὺς δρόμους τῆς ποῦ γνώρισαν τόσες δόξες, ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ἐρειπωμένες καλύβες περνάει ὁ στρατὸς τῆς, ὁ ἀθάνατος ΕΛΑΣ. Τὰ μάτια εἶναι στεγνά. Στὴ Καισαριανὴ δὲν ἀξίζουν κλάμματα. Σιγα-σιγὰ στὴν ἀρχὴ καὶ βροντερὰ κατόπι ἀνεβαίνει ἀπὸ τὰ στόματα τὸ τραγοῦδι τῆς μάχης καὶ τῆς νίκης: «Ἐμπρὸς ΕΛΑΣ γιὰ τὴν Ἑλλάδα». Καισαριανὴ τὰ παιδιὰ σου σ' ἀποχαιρετοῦν ὅπως σ' ἀξίζει.

Ἡ ἐνδόξη στρατιὰ τῶν λαϊκῶν ἀγωνιστῶν περνώντας μπροστὰ ἀπὸ τὶς μποῦκες τῶν πολυβόλων καὶ τῶν πυροβόλων τοῦ ἐχθροῦ ἀρχίζει ν' ἀνεβαίνει τὸν Ὑμηττό μέσα σὲ πυκνὴ χιονοθύελλα. Μαχητὲς μὲ τὸ πολυβόλο στὴ πλάτη βοηθᾶν τοὺς γέρους καὶ τὶς γρηῆς νὰ σκαρφαλώσουν τὰ κατσάβραχα. Νοσοκόμες καὶ γιάτροι μεταφέρουν μέσα ἀπὸ τὰ χιόνια τοὺς τραυματίες ποῦ σφίγγουν τὰ δόντια τους γιὰ νὰ μὴ τοὺς ξεφύγει οὔτε ἕνα βρογγητό. Ἀητόπουλα 10—15 χρονῶ φορτώνονται τὶς κάσες μὲ τὰ πυρομαχικὰ κι' ἀγγομαχᾶνε μέσα στὴ χιονοθύελλα. Σὲ κάθε φωτοβολίδα ὄλος αὐτὸς ὁ λαὸς πέφτει πρηνηδὸν ἀπάνω στὰ χιόνια καὶ τὶς λάσπες γιὰ νὰ μὴ τὸν ἐπισημάνει ὁ ἐχθρὸς. Ἔτσι ἀδελφωμένοι, σφιχτοδεμένοι λαὸς καὶ στρατὸς προχωρᾶνε ἀφήνοντας πίσω τους τὰ σπίτια τους, τὶς ἀδούλωτες Ἀνατολικὲς Συνοικίες τῆς Ἀθήνας.

Στὴ Καισαριανὴ ἔχουν μείνει μικρὰ τμήματα γιὰ νὰ καλύψουν τὴν ὑποχώρηση. Πέρνουν τὶς θέσεις τους, στήνουν τὰ πολυβόλα καὶ περιμένουν τὸ θάνατο. Τὴν ἄλλη μέρα στὶς 6 τὸ πρωὶ ἀρχίζει ἡ τελικὴ ἐπίθεση. Ὅλες οἱ δυνάμεις τῆς προδοσιᾶς καὶ τοῦ Σκόμπυ πέφτουν μὲ λύσσα ἀπάνω στὴν ἀνταρτομάνα.

Ἐκατὸ τάνκς, δεκάδες ἀεροπλάνα, ὄλμοι καὶ πυροβόλα

χτυπάνε τις μικρές δυνάμεις τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς συνοικίας. Χιλιάδες Ριμινίτες, χωροφύλακες, ἀραπάδες καὶ ἐγγλέζοι ἐξορμᾶνε πίσω ἀπὸ ἀδιαπέραστο προπέτασμα καπνογόνων. Μεραρχία ὀλόκληρη θὰ ἐξωντόνανε μέσα σὲ μιὰ ὥρα κάτω ἀπὸ τὸ βάρος μιᾶς τόσο τρομαχτικῆς ἐπίθεσης. Κι' ὅμως μὲ μεγάλες ἀπώλειες κατορθώνουν μόνο στὶς 10 τὸ πρωῖ νὰ καταλάβουν τὸ λόφο Μαυρομάτη. Στὶς 2 τὸ μεσημέρι οἱ Ριμινίτες κατορθώνουν νὰ περάσουν τὸ ρέμμα καὶ νὰ καταλάβουν τὰ πρῶτα σπίτια τῆς Καισαριανῆς. Μόλις ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα κατορθώνουν νὰ κατανικήσουν τὴν ἀντίσταση τῆς χούφτας τῶν ἠρώων ποὺ τοὺς ἀντιμετωπίζει. Καὶ ἡ Καισαριανὴ πέφτει ὅπως τῆς ἀξίζει μέσα σὲ μιὰ ἀποθέωση ἀπὸ φλόγες, καπνοὺς καὶ ἐκρήξεις.

Οἱ τελευταῖοι ὑπερασπιστὲς τῆς ἀνταρτομάννας πολεμᾶνε μέχρι τὴ τελευταία σφαῖρα. Ὁ ἀντάρτης Λουμπάρ σκοτώνεται, ὁ μαχητὴς Βαγγέλης Κυλισμανῆς πέφτει ἠρωϊκὰ ὑπερασπίζοντας τὴ γέφυρα τοῦ Νοσοκομείου Συγγροῦ. Ὁ Νίκος Σταμποῦλος πιάνεται αἰχμάλωτος ἀφοῦ ἐξάντλησε καὶ τὴ τελευταία σφαῖρα. "Ἐνας χωροφύλακας τὸν ἐκτελεῖ ἐπὶ τόπου...

Ἡ τελευταία μάχη τῆς Καισαριανῆς χάρισε δυὸ μορφές τοῦ Ἄγωνα. Τὸ προαιώνιο ἐχθρὸ τοῦ λαοῦ μας, τὸν ἀποχτηνωμένο χωροφύλακα ποὺ δολοφονεῖ ἓνα λαϊκὸ ἀγωνιστὴ. Καὶ τὸν ἐπον-ἐλασίτη Νίκο Σταμποῦλο, τὸ νέο τύπο τοῦ "Ἑλληνα, ποὺ δίνει πτῆ ζωὴ του ἀφειδώλευτα γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴ Λευτερηὰ, τὸ Λαό. Ὁρκιζόμαστε νὰ μὴ ξεχάσουμε ποτέ. Οὔτε τὸν ἓνα οὔτε τὸν ἄλλο.

Ο ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΑΝΗΚΕΙ Σ' ΟΛΟ ΤΟ ΛΑΟ

Ἡ παλλαϊκότητα τῆς Δεκεμβριανῆς ἀντίστασης εἶναι κάτι, πὺ κανέννας τίμιος ἄνθρωπος δὲ μπορεῖ ν' ἀμφισβητήσῃ. Ὁ κ. Καφαντάρης εἶχε πῆ χαρακτηριστικά: «Ἄν δὲν εἶχαν μαζύ τους τὸ λαὸ δὲν θὰ μπορούσαν νὰ κρατήσουν οὔτε μισὴ ὥρα». Οἱ δεσμοὶ τοῦ ΕΑΜ καὶ τοῦ ΕΛΑΣ μὲ τὸ λαὸ εἶχαν σφυρηλατηθεῖ στὴ διάρκεια τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα καὶ στὶς 50 μέρες πὺ ἀκολούθησαν τὴν ἀπελευθέρωση. Τὸ Δεκέμβρη λαὸς καὶ στρατὸς δέθηκαν σὲ μιὰ ἀδιάρηκτη ἐνότητα. Ὁ Σκόμπυ κι' ὁ χαφιῆς ἀντιμετώπιζαν παντοῦ καὶ πάντα ὀλόκληρο τὸ λαὸ, ἔτοιμο, ἀποφασιστικό. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ μεγαλύτερο βάρος τῆς πολεμικῆς μηχανῆς τῶν ἐγγλέζων στράφηκε ἐνάντια στοὺς μαχητὲς τῆς πρώτης γραμμῆς ἀλλὰ ἐνάντια στὸν ἄοπλο λαὸ τῶν λαϊκῶν συνοικιῶν. Ἐκεῖ βρίσκονταν οἱ ἀνεξάντλητες ἐφεδρεῖες, οἱ ἐμπυχωτὲς, οἱ νοσοκόμοι, οἱ τροφοδότες τοῦ ΕΛΑΣ. Κι' ἐκεῖ γύρισαν τὶς μποῦκες τους τὰ πυροβόλα τῆς ξηρᾶς καὶ τῶν πολεμικῶν, ἐκεῖ ἔσπειραν τὸ θάνατο καὶ ρουκετοβόλα τῆς ΡΑΦ. Ὁ λαὸς ἔπρεπε νὰ ἐξοντωθεῖ! **ΓΙΑΤΙ Ο ΛΑΟΣ ΣΥΣΣΩΜΟΣ ΕΣΤΕΚΕ ΕΜΠΟΔΙΟ ΣΤΑ ΑΝΤΙΛΑΪΚΑ ΤΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑ.**

Ἔτσι μονάχα μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ ἡ λύσσα ἐνάντια στοὺς ἀμάχους, οἱ δολοφονίες γυναικοπαίδων, οἱ πολυβολισμοὶ τῶν νοσοκομείων, ὁ βομβαρδισμὸς τῶν λαϊκῶν συνοικιῶν. Ὁ Σκόμπυ εἶχε διακρίνει σωστὰ τὸν ἐχθρὸ του, καὶ ἐχθρὸς του ἦταν ὀλόκληρος ὁ Λαός.

Ἡ ἐπίθεση ἐνάντια στοὺς ἀμάχους ἐχτὸς ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ δολοφονία πῆρε καὶ τὴ μορφή τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ὁ Σκόμπυ

αυτοχειροτονήθηκε σὲ ἀρχηγὸ τῆς ΕΜ—ΕΛ καὶ καταδίκασε στὸ θάνατο ἀπὸ τῆ πείνα τὸ Λαὸ τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ.

Ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες τοῦ Δεκεμβριανοῦ ἀγῶνα οἱ συνοικίες μας ὑποχρεώθηκαν ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ τεράστιο ἔργο τοῦ ἐπισιτισμοῦ 150.000 ἀνθρώπων. Ἀποθέματα δὲν ὑπῆρχαν σὲ κανένα σπίτι καὶ οἱ ἀποθήκες ἦταν ἐλάχιστες. Κι' ὅμως ὁ λαὸς καὶ ὁ στρατὸς ἔπρεπε νὰ ζήσουν γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸν Ἀγῶνα. Σ' αὐτὸ τὸν τομέα, τὸν τομέα τῆς ἐπιβίωσης κερδήθηκε μιὰ ἀπ' τὶς λαμπρότερες νίκες τοῦ Δ)βρη. Τίποτα δὲν ἔλειψε μέχρι τὸ τέλος ἀπὸ τὸ μαχόμενο λαϊκὸ στρατό. Οὔτε τὸ συσσίτιο οὔτε τὰ τσιγάρρα οὔτε τὰ δῶρα. Οἱ τραυματίες γίνθηκαν ἀληθινὸ προσκύνημα. Ἕνας ὑπέροχος λαὸς, ὁ λαὸς τῶν Ἀνατολικῶν Συνοικιῶν στεροῦνταν καὶ πάντα γιὰ τὸ στρατό, γιὰ τοὺς τραυματίες, γιὰ τὰ παιδιά. Τὸ θαῦμα τῆς συντηρήσεως τοῦ στρατοῦ, τῶν τραυματιῶν καὶ τοῦ λαοῦ δὲν ἦταν κατορθωτὸ χωρὶς τὸν λαϊκὸ δημοκρατικὸ θεσμὸ τῶν Λαϊκῶν Ἐπιτροπῶν, καὶ χωρὶς τὴν αὐτοθυσία καὶ τὴν ὀργάνωση ὀλόκληροῦ τοῦ λαοῦ.

Οἱ λαϊκὲς ἐπιτροπὲς δουλεύοντας μὲ θαυμαστὴ πρωτοβουλία καὶ ἐπάρκεια ἔδειξαν τί μπορεῖ νὰ κατορθώσῃ ἓνας λαὸς τοῦ εἶναι ἀφέντης στὸν τόπο του ἔστω καὶ κάτω ἀπὸ συνθήκες ὀλοκληρωτικοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ ἀπάνθρωπου πολέμου. Νὰ τὸ ἔργο μερικῶν Λαϊκῶν Ἐπιτροπῶν:

Ἡ Λ. Ε. Ἡλιουπόλεως μοίρασε στοὺς κατοίκους τῆς συνοικίας: 1500 ὄκ. δημητριακά, 400 ὄκ. λάδι, 3.000 ὄκ. λαχανικά, 1000 κοῦτες τσιγάρρα, 700 κουτιά σπέρτα, 1.000 ὄκ. κρασί πρὸς 50 δρχ. τὴν ὄκα. Μοίρασε μὲ 60 δρχ. τὴν ὄκα ὅλα τὰ ἀποθέματα τῶν μπακάλικων καὶ διάθεσε γιὰ τὰ νοσοκομεῖα 1500 αὐγά. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ μιᾶνε εὐγλωττα, ἀλλὰ δὲν τὰ λένε ὅλα. Δὲν λένε π. χ. πὼς ὀργανώθηκαν συνεργεῖα ποῦ μὲ δικά τους μέσα περιόδεψαν τὰ χωριά τῆς Ἀττικῆς καὶ ἀγόρασαν τὸ λάδι καὶ τὰ λαχανικά. Δὲν λένε ὅτι ὅλα τὰ τρόφιμα μοιράστηκαν σ' ὅλο τὸ λαὸ χωρὶς διάκριση πολιτικῶν φρονημάτων καὶ χωρὶς νὰ σημειωθεῖ ἡ παραμικρὴ ἀνωμαλία. Δὲν μιᾶνε γιὰ τὰ ξενύχτια καὶ τὴ πείνα τῶν μελῶν τῆς Λαϊκῆς Ἐπιτροπῆς.

Στὸ Κατσιπόδι ἡ Λ. Ε. ὀργάνωσε συσσίτιο δυὸ φορὲς τὴ βδομάδα γιὰ δυὸ χιλιάδες παιδάκια, συντήρησε ἑκατοντάδες ἀπορφες οἰκογένειες, ἔστειλε εἰδικὰ συνεργεῖα ποῦ περνοῦσαν ἀπὸ τὴ γραμμὴ τοῦ μετώπου καὶ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους μετέφεραν χιλιάδες ὀκάδες λαχανικά καὶ ἄλλα τρόφιμα ποῦ μοιράστηκαν στὸ λαό. Βρῆκε κατάλυμα καὶ ὀργάνωσε συσ-

σίτιο για 400 Καισαριανῶτες πού κατέφυγαν στο Κατσιπόδι όταν τὸ πυροβολικὸ καὶ τ' ἀεροπλάνο τοῦ Σκόμπυ ἰσοπέδωσαν τὴν Καισαριανή.

Τὸ Δουργούτι, ἡ συνοικία πού ἡ ἀθλιότητα καὶ ἡ φτώχεια ξεπερνάει κάθε ὄριο, εἶχε κι' αὐτὸ τὴ Λαϊκὴ τοῦ Ἐπιτροπῆ. Καὶ νὰ τὸ ἔργο της: Ὀργάνωσε ἓνα νοσοκομεῖο μὲ 15 κρεβάτια, στέγασε 150 πρόσφυγες τῆς Καισαριανῆς, ὀργάνωσε καθημερινὸ συσσίτιο μὲ 300 μερίδες, μοίραζε ψωμὶ, ψάρια, λαχανικά, 1.500 ὄκ. κάρβουνο, σπύρτα, τσιγάρα καὶ 15 ὄκ. σκόνη γάλα για τοὺς ἄρρωστους. Τὰ συνεργεῖα της διάσχιζαν καθημερινὰ τὴ γραμμὴ τοῦ πυρὸς για νὰ μεταφέρουν τρόφιμα στὴ συνοικία. Τὴ τελευταία φορὰ πιάστηκαν ἀπὸ τοὺς ἐγγλέζους καὶ στάλθηκαν στὴν Ἑλ—Ντάμπα.

Στὸ Παγκράτι ἡ Λ. Ε. ὀργάνωσε καθημερινὸ συσσίτιο για 600 ἀπόρους καὶ πρόσφυγες, μοίρασε λαχανικά, γάλα, ψωμὶ ἀκόμα καὶ κρέας.

Ἡ μαύρη ἀγορὰ εἶχε ἐξαφανιστεῖ ἀπὸ τὶς συνοικίες μας σ' ὄλο τὸ Δεκέμβρη, ἐνῶ στὸ ἀμαρτωλὸ Κολωνάκι τὸ λάδι εἶχε φτάσει μιὰ λίρα τὴν ὀκά. Ὁ λαὸς μας τὸν ἱστορικὸ αὐτὸ μῆνα δὲν ἔδειξε μονάχα τὴ ψυχικὴ δύναμη καὶ τὴ παλληκαριά του ἀλλὰ καὶ τὸ ἠθικὸ του παράστημα, τὸ ψηλὸ ἐκπολιτιστικὸ του ἐπίπεδο, τὴν αὐτοπειθαρχία του καὶ τὶς θαυμάσιες ὀργανωτικὲς τῶν ἰκανότητες. Τὴ μεγαλειότερη ἀπόδειξη για τὸ τεράστιο ἔργο τοῦ ὀργανωμένου λαοῦ δείχνει ὁ παρακάτω ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου τοῦ βου κλιμακίου τῆς Παναθηναϊκῆς Λαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ κλιμακίου τῆς Ἀνατολικῆς Ἀθήνας.

Τὸ κλιμάκιο μοίρασε ἐν ὄλω μέσα στὸ Δεκέμβρη: 2.900.000 μερίδες ψωμὶ ἀπὸ 50 δράμια ἢ κάθε μερίδα, 31.000 κουτιά γάλα, 250 ὄκ. γάλα σκόνη, 11.500 ὄκ. μακαρόνια πού ἐπιτάχτηκαν στὶς ἀποθῆκες τοῦ Δ. Ε. Σ. (ἐργοστάσια ΕΒΕΣΚ), 6.000 μερίδες μπακαλιάρο, 17.200 μερίδες κρέας πού ἀγοράστηκε ἀπὸ κτηνοτρόφους τῆς Ἀττικῆς, 500 ὄκ. σταφίδα, 14.000 ὄκ. ὄσπρια (ἀπὸ ἐπιτάξεις καὶ ἐνίσχυση τῆς Π. Λ. Ε.). Ζάχαρη 600 ὄκ. (μοιράστηκε στοὺς ἄρρωστους, στὸν ΕΛΑΣ καὶ στὰ Νοσοκομεῖα), σαποῦνι 350 ὄκ. (ἀπὸ ἐπίταξη). Σπύρτα 148.000 κουτιά (ἐπίταξη Μονοπωλ. Παγκρατιοῦ). Πετρέλαιο 100 δοχεῖα (ἐπίταξη μονοπωλ. Ν. Κόσμου). Λάδι 1.500 ὄκ. Ξύλα 190.000 ὄκ. Κάρβουνα 12.000. Ἀλάτι 2 ½ τόννοι (ἐπίταξη Μονοπωλ. Παγκρατιοῦ). Τσιγάρα 10.000 κοῦτες. Κονιάκ 150 ὄκ. (ἐπίταξη). Λαχανικά 16.000 ὄκ. (ἀπὸ κήπους Κολωνοῦ — Σφαγείων). Σοῦπες 6.500 κουτιά (ἀπὸ ἐράνου). Φάρμακα

πού διατέθηκαν στα Νοσοκομεία 2.500 πάκα γάζες, 4.000 άσπιρίνες, 3.000 έπίδεσμοι, 8 κιλά βάμμα ιωδίου και ένα μεγάλος άριθμός από σπειαλιτέ και ένέσεις.

Ό άπολογισμός αυτός είναι ένα ράπισμα για τη μεταδεκεμβριανή δικαιοσύνη που γεμίζει τα κάτεργα από άγωνιστές που κατηγοροϋνται για λεηλασίες. Να λοιπόν τί έγιναν τα «λεηλατηθέντα». Διατέθηκαν για να ζήσει ο λαός που αυτοί είχαν καταδικάσει σε θάνατο.

Άλλά ή δράση του κλιμακίου δε σταματάει εδώ. Από τη πρώτη μέρα της σύγκρουσης υποχρεώθηκε ν' άντιμετωπίσει το πρόβλημα της έκκένωσης της Καισαριανής από τον άμαχο πληθυσμό. Το ήράκλειο αυτό έργο μονάχα ένα λαϊκό όργανο μπορούσε να το λύσει. Και το έλυσε. Χάρη στις προσπάθειες του κλιμακίου και την υπέροχη άλληλεγγύη που έδειξε ο λαός των άλλων συνοικιών 13.182 Καισαριανιώτες και 500 πρόσφυγες από άλλες συνοικίες βρήκαν στέγη και τροφή. Το Παγκράτι φιλοξένησε 4.500, ο Βύρωνας 6.500, ή Γούβα 800, ή Ηλιούπολη 137, το Κατσιπόδι 114, ή Ν. Έλβετία 327, ο Κοπανός 448, ο Ύμηττός 728, ο Ν. Κόσμος 128. Άκόμα και για τη μισθοδοσία των δημόσιων και δημοτικών υπαλλήλων φρόντισε το κλιμάκιο. Στις 20)12 καταβλήθηκαν 1.000 δρχ. σε 316 υπάλληλους. Στις 26)12 ξανάδωσε από χίλιες δρχ. σε 198 (τόσοι παρουσιάστηκαν). Από τους μισθοδοτούμενους 150 ήταν άστυφύλακες που δεν έμειναν ούτε μια μέρα χωρίς συσσίτιο και ψωμί.

Αυτό ήτανε το μεγάλο έργο των λαϊκών έπιτροπών. Ό ΕΛΑΣ πολεμούσε τον κ. Σκόμπυ, τον άρχιστράτηγο, και ή Λ. Έπιτροπές τον κ. Σκόμπυ τον άρχηγό της ΕΜ—ΕΛ και στρατηγό της πείνας. Το δεύτερο αυτό μέτωπο δεν ύστερούσε σε σημασία και ήταν αδύνατο να γράψει κανείς για τον Δεκέμβρη χωρίς ν' αναφέρει τις Λαϊκές Έπιτροπές.

Άπό τη πρώτη μέρα της σύγκρουσης δημιουργήθηκε ένα άλλο τεράστιο πρόβλημα. Το πρόβλημα της περίθαλψης των τραυματιών και άρρώστων. Ό άπάνθρωπος βομβαρδισμός των άμάχων έκανε το πρόβλημα αυτό ακόμα όξύτερο. Οι Άνατολικές Συνοικίες δεν διάθεταν κανένα νοσοκομείο έχτός από το Πολυϊατρείο του Βύρωνα. Ό λαός όμως δεν θα άφηνε ποτέ τους τραυματίες να πεθάνουν στο δρόμο. Τα νοσοκομεία έπρεπε να γίνουν, και γίνηκαν μέσα σε λίγες ώρες. Η δημιουργία τους είναι ένα έπος της λαϊκής αυτοθυσίας, άλληλεγγύης και πρωτοβουλίας. Να πώς γίνηκαν τα νοσοκομεία στον Ύμηττό,

ὅπως μᾶς τὸ διηγείται ἡ γραμματέας τῆς Ἐθνικῆς Ἀλληλεγγύης.

«Στὴ συνοικία μας φτιάξαμε 3 νοσοκομεῖα μέσα σὲ μιὰ μέρα. Ὅλο τὸ ὑλικὸ ποὺ χρειάστηκε τὸ πρόσφερε ὁ κόσμος δίνοντας καὶ τὶς προΐκες τῶν κοριτσιῶν του. Ἐξω ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Κ. Ο. Β. κάνανε οὐρὲς φορτωμένοι μὲ κρεββάτια, σκεπάσματα καὶ ἐπιπλα. Ἐγκαταστήσαμε 18 κρεββάτια στὰ γραφεῖα τῆς γερμανικῆς ἐταιρίας «Γιοῦμο», 12 κρεββάτια στὰ γραφεῖα τῆς Κ. Ο. Β. καὶ 20 στὸ ἀστυνομικὸ τμήμα. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ δημιουργήσαμε ἓνα παράρτημα στὴ Χαραυγὴ μὲ 7 κρεββάτια, κι' ἓνα στὴν Ἡλιούπολη. Ἀμέσως μετὰ ἀνοίξαμε ἔρανο καὶ ὁ κόσμος δὲν μᾶς ἀρνήθηκε τίποτα. Μαζέψαμε σὲ λίγες ὥρες 100 ὄκ. μακαρόνια, 50 ὄκ. ἀλεῦρι, πορτοκάλια, κονσέρβες. Καθημερινὰ οἱ γυναῖκες τῆς συνοικίας μᾶς φέρνανε κόπτες καὶ κουνέλια. Πολλοὶ ἔδωκαν τὰ μοναδικὰ κρεββάτια τους καὶ σκεπάσματά τους καὶ κοιμόντουσαν μὲ τὰ ρούχα στὸ πάτωμα...»

Μ' αὐτὸ τὸ τρόπο γίνηκάν στις Α. Συνοικίες 62 νοσοκομεῖα μὲ 1.300 κρεββάτια. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ καὶ τὸ νοσοκομεῖο «Ἡλέκτρα» ποὺ στεγάστηκε στὸ κτίριο Παπαστρατοῦ στὸν Ὑμητό. Τὰ πρῶτα 150 κρεββάτια γέμισαν σὲ 3 μέρες. Ἔτσι ἡ διοίκηση τοῦ Νοσοκομείου ἀναγκάστηκε νὰ φέρνει ὄλοένα καὶ περισσότερα γιὰ νὰ προφτάσει τὸν ἀφηνιασμένον ρυθμὸ τῶν δῆμιων τοῦ λαοῦ. Στὰ τέλη τοῦ Δεκέμβρη ἡ «Ἡλέκτρα» εἶχε 300 κρεββάτια, καὶ ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ ἄλλα 100 στὸ ἀναρρωτήριον.

Εἶναι ἀπερίγραπτη ἡ αὐτοθυσία τοῦ λαοῦ ποὺ στεροῦνταν τὰ πάντα γιὰ νὰ περιθάψει τοὺς τραυματίες. Ἐκατοντάδες καὶ χιλιάδες προσφέρονταν καθημερινὰ γιὰ νοσοκόμοι, τραυματιοφορεῖς καὶ καθαριστές, καὶ ἡ διεύθυνση ἀναγκαζόταν νὰ τοὺς διώχνει γιατί ἦταν πολὺ περισσότεροι ἀπ' ὅ,τι χρειαζόνταν. Ἡ αὐτοθυσία τῶν γιατρῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἦταν ἀνώτερη περιγραφῆς. Νηστικοὶ, σακατεμένοι ἀπ' τὴ κούραση καὶ αὔπνοι παράσπεκαν στὰ κρεββάτια τῶν πληγωμένων. Ὅπως σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ὁμαδικῆς καὶ ἀτομικῆς ζωῆς, ἔτσι καὶ στὴ περίθαλψη καὶ φροντίδα τῶν θυμάτων ὁ Δεκέμβρης ἔβαλε τὴ σφραγίδα τῆς ἀνωτερότητας, τῆς παλληκαριᾶς, τῆς αὐταπάρνησης. Στὴν «Ἡλέκτρα» νοσηλεύτηκαν συνολικὰ 486 τραυματίες καὶ ἄρρωστοι. Ἀπ' αὐτοὺς 362 μαχητές, 47 βοηθητικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ 77 πολῖτες. Μέσ' αὐτοὺς 438 ἦσαν ἄντρες καὶ 48 γυναῖκες. Ἀπὸ τὶς γυναῖκες οἱ 18 ἦσαν ἐλασίσαι. Οὔτε ἓνας δὲν πέθανε ἀπὸ μόλυνση, παρ' ὅλο ποὺ τὰ

μέσα ήτανε τελείως ανεπαρκή. "Ένας γιατρός έλεγε γελών-
τας πώς «ή αγάπη και ή φλόγα του λαού σκοτώνουν ακόμα
και τὰ μικρόβια».

Φροντίζοντας όμως τους τραυματίες του ο λαός ούτε για
μια στιγμή δέ ξεχνοῦσε τις ανάγκες του μετώπου. Τὰ τάνκς
ἀπειλοῦν συνεχῶς νὰ διασπάσουν τις γραμμές του ΕΛΑΣ. Ἀν-
τιαρματικά δὲν ὑπάρχουν. Ὑπάρχουν όμως ιλιθάρια για ὄδο-
φράγματα και μπουκάλες για ἔμπρηστικές μπόμπες. Χιλιάδες
πεινασμένου λαού ἔβγαλαν τὰ νύχια τους στήνοντας ὄδοφράγ-
ματα. Ἀπὸ τὸν Ὑμηττὸ μονάχα κινητοποιήθηκαν διακόσιοι σ'
ένα βράδυ για νὰ φτιάξουν ὄδοφράγματα. Και ερῦλεψαν μέ-
χρι τὰ ξημερώματα. Πολλές φορές τὸ χωνὶ ἔρριχνε τὸ σύν-
θημα για τὰ ὄδοφράγματα τὴν ὥρα τῆς διανομῆς τῶν τροφί-
μων. Ἡ οὐρὰ διαλυότανε ἰάμέσως και ὅλοι πρέχανε νὰ φρά-
ξουν τὸ δρόμο στὸ Σκόμπυ. Πόσοι ἀπ' αὐτὸ τὸ πλῆθος δέ βρή-
κανε τὸ θάνατο τὴν ὥρα ποὺ δουλεύανε στὸ ὄδοφράγμα! Γρη-
ἔς ἔβδομηντα χρονῶ ποὺ εἶχαν τὸ ένα πόδι μέσ' τὸ τάφο σαν
τῆ Κατίνα Μαρμαρέλη, και παιδάκια ποὺ ἄλλαζαν τὰ δόντια
τους σήκωναν πελώρια ἀγκωνάρια κι' ἄς ἦταν θεονήστικοι.
Ποῦ ἔβρισκαν αὐτὴ τῆ δύναμη; Στὸ δίκηο τοῦ Ἀγῶνα τους,
στὸ μῖσος ἐνάντια στὸ φασισμό!

Ὁ λαός ήτανε ἡ ἀνεξάντλητη ἐφεδρεία τοῦ μαχόμενου
στρατοῦ. Καθημερινὰ εἶχε ἀπώλειες ὁ ΕΛΑΣ, ἀλλὰ τὰ ντου-
φέκια ποτὲ δὲν σταμάτησαν νὰ κελαῖδουν. Πίσω ἀπὸ κάθε μα-
χητὴ παραμόνευε κι' ἓνας ἄμαχος για νὰ πάρει τὴ θέση του.
Τὸ Σύνταγμα τῶν Ἀνατολικῶν Συνοικιῶν ποὺ εἶχε τις πρῶ-
τες μέρες τοῦ Δεκέμβρη 1300 μαχητές, εἶχε ἀπώλειες σὲ νε-
κροὺς και τραυματίες ὀκτακόσιους! Και στὴ τελευταία μέρα
τοῦ Δεκέμβρη βρέθηκε μὲ δύναμη 1800 ! Ἐκεῖνο ποὺ δημι-
ουργοῦσε ἓνα τεχνικὸ διαχωρισμὸ ἀνάμεσα στὸν ΕΛΑΣ και
τὸ λαὸ ἦταν ἡ ἔλλειψη ὄπλων. "Αν ὑπῆρχαν ὅσα ὄπλα ζητοῦ-
σε ὁ λαός, τότε τὸ II Σύνταγμα θὰ μεταβαλότανε σὲ Στρατιά!

Τὸ χωνί.. "Όταν πολεμάει ἓνας ὀλόκληρος λαός δὲν ὑ-
πάρχει ἄλλο μέσο διαβιβάσεων. Αὐτὸ εἶναι ἡ φωνὴ τῆς ἠγεσί-
ας, τοῦ ΕΑΜ, τοῦ ΕΛΑΣ. Μιὰ μέρα τὸ χωνὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν
κόσμο μπουκάλες για ἀντιαρματικές μπόμπες. Μονάχα στὸν
Ὑμηττὸ συγκεντρώθηκαν σὲ μισὴ ὥρα 300 μπουκάλες. Τὸ χω-
νὶ διαφώτιζε κι' ἐνημέρωνε τὸ λαὸ, τὸ χωνὶ καλοῦσε ποὺς προ-
δότες νὰ παραδοθοῦν. "Όταν τὸ χωνὶ ἔλεγε τις πολεμικὲς εἰ-
δήσεις τῆς ἡμέρας στὴ πλατεία κάθε συνοικίας μαζευότανε
χιλιάδες κόσμος. Τὰ ἀεροπλάνα τριγύριζαν ἀπειλητικὰ γιατί
κυνηγοῦσαν κάτι τέτοιες εὐκαιρίες, ἀλλὰ ποῖος τὰ λογάριάζε.

Ὁ καθημερινὸς «Ριζοσπάστης» ποὺ τυπωνότανε σὲ 10.000 φύλλα στὰ τυπογραφεῖα τῆς Ἀχτίδας, γινότανε ἀνάρπαστος. Ὄταν ἀπομονώθηκαν οἱ Α. Συνοικίες ἢ ὕλη δινότανε ἀπὸ τὴ σύνταξη τοῦ «Ριζοσπάστη» μὲ τὸ μυστικὸ πολεμικὸ τηλέφωνο τοῦ ΕΛΑΣ, τὰ μεσάνυχτα. Δεκάδες ἐθελοντὲς τυπογράφοι, χαρκοθέτες καὶ ἐργάτες δούλευαν ἐθελοντικὰ καὶ ξενυχτοῦσαν γιὰ νὰ τυπώσουν τὴν ἀγαπημένη ἐφημερίδα τοῦ λαοῦ. Ὁ «Ριζοσπάστης» μαζὺ μὲ χιλιάδες προκηρύξεις καὶ ἄλλα ἔντυπα φτάναν καθημερινὰ στὴ πρώτη γραμμὴ. Πόσες φορὲς δὲν κοκκίνισε ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ λαϊκοῦ ἀγωνιστῆ! Τίποτα κρυφὸ ἀπ' τὸ Λαό! Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημα τῆς Λαϊκῆς Διαφώτισης. Οὔτε ψευτιὲς οὔτε ὑπερβολές. Ὁ λαὸς ξέρει καλὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὴ πορεία τοῦ Ἀγώνα του. Καὶ τὸν συνεχίζει ἀπτόητος, ἀποφασιστικὸς, ἐνωμένος, ἀνυπέρβλητος.

ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΚΙ' ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ

Ἡ ἀντίσταση τοῦ Δεκέμβρη δὲ φανέρωσε μονάχα τὸ μεγαλεῖο καὶ τὸν ἥρωισμό τῆς λαϊκῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ξεσκέπασε ὅλη τὴ χτηνωδία καὶ τὴν αἰμοβορίαν τοῦ φασισμού. Οἱ ἀγριότητες ποὺ διέπραξαν οἱ ἐγγλέζοι καὶ οἱ σύμμαχοί τους Μπουραντάδες, κσολιάδες, ριμινίτες, ἔδεσίτες, χίτες καὶ ὄλο τὸ κατακάθι τῆς προδοσιᾶς σὲ βάρος τῶν ἐλασιτῶν καὶ τοῦ ἄμαχου λαοῦ ξεπερνᾶν κάθε ὄριο. Δὲν μπορούμε ν' ἀποφύγουμε τὴ σύγκριση ἀνάμεσα στὴ συμπεριφορὰ τῶν ἄγγλων καὶ τῶν γερμανῶν, γιατί καὶ στίς δυὸ περιπτώσεις ὁ λαὸς μας ἀντιμετώπισε καταχτητὴ. Ντρεπόμαστε εἰλικρινὰ γιατί ἀπὸ τὴ σύγκριση αὐτὴ βγαίνουν ζημιωμένοι οἱ ἄγγλοι. Ἀμφιβάλλουμε ἂν οἱ σύμμαχοί μας ἔδειξαν τόση ἀγριότητα ἐνάντια στοὺς γερμανοὺς αἰχμαλώτους ὅση ἔδειξαν ἐνάντια στοὺς ἐλασίτες. Ἀμφιβάλλουμε ἂν βομβάρδισαν μὲ τόση μανία τὸ Βερολίνο μὲ ὅση χτύπησαν τὴ Καισαριανὴ καὶ τὸ Περιστέρι.

Ἀπὸ τῆς πρώτης μέρας τῆς σύγκρουσης φάνηκε πὼς οἱ Σκόμπυδες δὲν πολεμοῦσαν μονάχα ἐνάντια στὸν ΕΛΑΣ ἀλλὰ ἐνάντια σ' ὅλοκληρο τὸ λαό. Σ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ Δεκέμβρη δὲ γίνηκε καμμιά διάκριση ἀνάμεσα σὲ στρατὸ καὶ σὲ ἀμάχους. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴ τρανώτερη ἀπόδειξη πὼς ἡ ἀντίσταση δὲν ἦτανε «γκαγκστερικό κίνημα» ἀλλὰ παλλαϊκὴ ἀντίσταση. Γι' αὐτὸ κι' ἀπὸ τὴ πρώτη μέρα τῆς σύγκρουσης οἱ μποῦκες τῶν πυροβόλων τῆς ξηρᾶς, τῶν τάνκς καὶ τῶν πλοίων, γι' αὐτὸ καὶ οἱ μπόμπες καὶ ρουκέτες τῶν ἀεροπλάνων, χτυποῦσαν ἀποκλειστικὰ τίς λαϊκὲς συνοικίες γκρεμίζοντας σπίτια καὶ σκοτώνοντας γρηῆς, γέρους καὶ παιδιά. Μοναχὰ ὁ πρῶτος βομβαρδισμὸς τῆς Καισαριανῆς στίς 6)12 στοίχισε 240 νεκροὺς καὶ τραυματίες. Τὰ σπίτια ποὺ βρισκόνταν στὴ πρώτη γραμμῆ

δέν ἔχουν πάθει οὔτε τὸ 1)10 ἀπὸ τὶς ζημιές ποῦ ἔπαθαν κεῖνα ποῦ βρίσκονταν στὰ μετόπισθεν. Τὰ 75 % ἀπὸ τὰ θύματα τῆς Δεκεμβριανῆς Ἀντίστασης εἶναι ἄμαχοι.

Ἄς πάρουμε μιὰ συνοικία ποῦ δέν χτυπήθηκε μὲ τὴ λύσσα ποῦ χτυπήθηκαν ἄλλες, τὸ Παγκράτι. Τὰ 90 % τῶν καταστροφῶν γίνηκαν στὶς περιοχές Βαρνάβα — Βρυσοῦλα — Πλαστήρα ποῦ ἀπείχανε πάνω ἀπὸ 700 μέτρα ἀπὸ τὴ γραμμὴ τοῦ μετώπου. Ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν καταστροφῶν μόνο ἓνα 8 % ὀφείλεται στὸν ΕΛΑΣ καὶ αὐτὲς σὲ σημεῖα ἀπ' ὅπου θὰ περνοῦσαν οἱ Σκόμπυδες καὶ ἦταν ἀπαραίτητη ἡ κατασκευὴ ὀδοφραγμάτων. Οὔτε μιὰ ἀνατίναξη δὲ γίνηκε ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ ποῦ νὰ μὴν ἦταν ζωτικὰ ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἄμυνα τοῦ μετώπου. Νὰ οἱ καταστροφές ποῦ προξένησαν τὰ ἄδοξα κανόνια καὶ ρουκετοβόλα τοῦ Σκόμπυ.

	Βαρειές Ζημιές	Ὀλικές Καταστροφ.	Νεκροὶ ἄμαχοι	Τραυματίες ἄμαχοι
Καισαριανή	413	48	310	580
Βύρωνας	94	15	20	50
Παγκράτι	28	8	15	50
Γούβα — Μέτς	45	10	20	65
Ἄη Γιάννης	28	9	18	70
Ν. Κόσμος	20	6	15	40
Δουργοῦτι	32	12	8	30
Ζωγράφου—Κουπόνια	17	4	5	11
Κατσιπόδι	20	8	16	32
Ν. Ἑλβετία	12	3	8	19
Ἕμητιός	8	2	5	10
Σύνολο	717	125	440	957

Αὐτὸς εἶναι ὁ θλιβερὸς ἀπολογισμὸς ἑνὸς βάρβαρου πολέμου, ἀλλὰ θὰ ἔμενε ἀτέλειωτος ἂν δέν ἀναφέραμε καὶ τὴν ἀπερίγραπτη ἀγριότητα ποῦ δείχτηκε ἐνάντια στοὺς ἐλασίτες αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀμάχους. Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ οἱ «σύμμαχοι» συναγωνίστηκαν μὲ ἐπιτυχία τοὺς ἀποκτηνωμένους ταγματασφαλίτες, Ριμινίτες, χωροφύλακες. Ἐμεῖς τούλάχιστο δέν μπορούμε νὰ κάνουμε διάκριση ἀνάμεσα στὸν ἐλεύθερο σκοπευτὴ ποῦ δολοφονοῦσε ὑποὺλα γυναικόπαιδα ποῦ περίμεναν στὴν οὐρὰ νὰ πάρουν μιὰ χουφτα μπιζέλια, καὶ στὸν «σύμμαχο» ἀεροπόρο ἢ τανκίστα ποῦ πυροβολοῦσε τὶς γυναικοῦλες καὶ τὰ παιδιά τῆς Καισαριανῆς, τοῦ Βύρωνα, τοῦ Ἄη Γιάννη.

Κι' οἱ δύο τους εἶναι κοινοὶ ἐγκληματίες, κι' οἱ δύο τους ἀξίζουσαν ἐξ ἴσου τὸ τίτλο τοῦ φασίστα δήμιου. Τὰ νοσοκομεῖα μας γέμιζαν ἀπὸ κομματιασμένες γρηές καὶ ἀκρωτηριασμένα παιδάκια. Ποτὲ τὸ Διεθνὲς Δίκαιο δὲν ξεκουρελιάστηκε τόσο πολὺ ὅσο τὸ Δεκέμβρη. Γιὰ τοὺς Σκόμπυδες καὶ τοὺς λακέδες τους δὲν ὑπῆρχε τίποτα τὸ ἱερό. Οἱ πολυβολισμοὶ τῶν νοσοκομείων, τραυματιοφορέων, καὶ τῶν κηδειῶν ἀκόμα ἦτανε συνηθισμένο φαινόμενο. Καὶ ἡ πιὸ ὀλιγάνθρωπη συγκέντρωση σ' ἓνα δρόμο ἦτανε κίνδυνος—θάνατος. Οἱ αἰχμάλωτοι τεμαχιζόντουσαν κυριολεκτικὰ ἀπὸ τοὺς ἐγγλέζους, τοὺς χωροφύλακες, καὶ τοὺς ριμινίτες. Θὰ χρειαζότανε τόμοι ὀλόκληροι γιὰ ν' ἀπαριθμήσει κανεὶς ἓνα πρὸς ἓνα τὰ ἐγκλήματά τους. Ἐδῶ θ' ἀναφέρουμε μερικὰ ἐπεισόδια μονάχα ἀπὸ τὸ ἀτέλειωτο ἡμερολόγιο τῆς φρίκης καὶ τοῦ ἐγκλήματος.

Στις 4)12 ὁ καπετάνιος τοῦ 6ου Λόχου Κατσιποδιοῦ πρῶην ὑπενωμοτάρχης τῆς χωροφυλακῆς Σπῦρος Καρτζῆς τραυματίστηκε σοβαρὰ ἀπὸ ἐλεύθερο σκοπευτὴ. Ὁ συναγωνιστὴς του Παναγιώτης Β. μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του τὸν μεταφέρει στὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν δίπλα στὸ Μηχανοκίνητο Τμήμα Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἐκεῖ τοῦ γίνηκε ἀμέσως μετάγγιση αἵματος καὶ ἐπέμβαση, καὶ οἱ γιατροὶ ἀποφάνθηκαν πὼς θὰ ζήσει. Τῆ στιγμῇ ποὺ σ. Παναγιώτης ἐπειμαζότανε νὰ φύγει εἰσβάλλουν στὸ νοσοκομεῖο Μπουραντάδες καὶ μὲ τ' αὐτόματα στὰ χέρια ἄρχισαν νὰ πέρνουν τοὺς τραυματίες αἰμόφυρτους καὶ νὰ τοὺς ὀδηγοῦν ἔξω. Ὁ σ. Παναγιώτης γιὰ νὰ γλυτώσει κατεβαίνει στὸ ὑπόγειο, κι' ἐκεῖ βρέθηκε μπροστὰ σ' ἓνα ἀποτρόπαιο θέαμα. Σωριασμένα τὸ ἓνα ἀπάνω στὸ ἄλλο κοίτονταν 14 πτώματα ποὺ ἔφερναν ὅλα τραύματα στὸ πίσω μέρος τοῦ κρανίου. Εἶχαν ἐκτελεστεῖ ἀπὸ τοὺς Μπουραντάδες! Μὲ χίλια βάσανα κατάφερε νὰ τοὺς ξεφύγει χάρη στὴν βοήθεια τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Σταθμοῦ. Ὁ Σπῦρος Καρτζῆς ἐχτελέστηκε τὴν ἴδια μέρα ἀπὸ τὰ χτήνη τοῦ μηχανοκίνητου.

Στις 20)12 αἰχμαλωτίζεται ὁ θρυλικὸς λοχαγὸς τοῦ 4ου Λόχου τοῦ Προτύπου Τάγματος Ὁρέστης, μαζὺ μὲ 15 μαχητὲς στὸ ἄλσος τῶν Κουπονιῶν. Οἱ Ριμινίτες τοὺς κατακομμάτιασαν μὲ σουγιάδες καὶ ξιφολόγχες.

Στις 19)12 χωροφύλακες ἐξετέλεσαν στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Σεβαστίας 24 (Κουπόνια) ἀφοῦ τοὺς βασάνισαν ἀπάνθρωπα τρεῖς τραυματίες τοῦ ΕΛΑΣ. Τὴν ἴδια μέρα ἐχτελέστηκαν ἓνας τραυματιοφορέας καὶ ἄλλος ἓνας τραυματίας ἐλασίτης στὴ διασταύρωση Σεβαστίας—Ἡλυσσίων.

Στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἡλυσσίων 11β ἐχτελέστηκαν ἀπὸ τοὺς χτηνανθρώπους τῆς χωροφυλακῆς ἄλλοι 4 τραυματίες. Οἱ κάτοικοι τῶν γειτονικῶν σπιτιῶν ὑποχρεώθηκαν νὰ τοὺς θάψουν

μαζί με άλλα 20 πτώματα έχτελεσθέντων στο προαύλιο του Δημοτικού Σχολείου.

Στο άλσος τῶν Κουπονιῶν έχτελέστηκαν ἄλλοι 5 αἰχμάλωτοι καὶ θάφτηκαν ἐκεῖ. Τὸ Γενάρη τὸς ξέθαψαν καὶ τοὺς μετέφεραν σὲ ἄγνωστη κατεύθυνση. Στὴν ἴδια συνοικία ἓνας ἐνωμοτάρχης τῆς χωροφυλακῆς δολοφόνησε τὸν Δ. Ἰωαννίδη (Παμφιλίας 9) ἐπειδὴ βρέθηκε ἀπάνω του μιὰ προκήρυξη μὲ ἡμερομηνία 12 Ὀκτωβρίου.

Στὶς 17)12 στὴ μάχη τοῦ Ἀρδηττοῦ οἱ Σκόμπυδες σήκωσαν λευκὴ σημαία καὶ ὑπὸνυλα τραυμάτισαν τὸν ἔλασίτη Γκίκα. Τὸν κατακρεούργησαν ἔπειτα μὲ τοὺς σουγιάδες.

Στὶς 25)12 μιὰ ομάδα ἀντάρτες ἀπομονώθηκε καὶ αἰχμαλωτίστηκε στὸ ἐργοστάσιο Φίξ. Οἱ ἐγγλέζοι τοὺς ἔβγαλαν τὰ μάτια μὲ τὶς ξιφολόγχες καὶ ἔπειτα τοὺς ἔσφαξαν σὰν τὰ τραγιά. Ἐνὸς ἔλασίτη, ποὺ παρακολουθεῖτο κρυμμένος, τὴ φριχτὴ αὐτὴ σκηνή, ἄσπρισαν τὰ μαλλιά μέσα σὲ λίγα λεφτά.

Στὶς 29)12 στὴ τελευταία μάχη τῆς Καισαριανῆς πιάστηκε αἰχμάλωτος ὁ ἀνθ)γὸς τοῦ ἀντάρτικου Λάζαρος Κεφαλίδης. Οἱ χωροφύλακες τὸν έχτέλεσαν τὴν ἴδια μέρα στὴν ὁδὸ Κριεζώτου.

Ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους ποὺ πιάστηκαν στὴ τελευταία μάχη τῆς Καισαριανῆς δὲν ἔμεινε κανένας ζωντανός. Οἱ ριμνίτες κι' οἱ χωροφύλακες διηγόντουσαν μὲ ἀφάνταστη χτηνωδία στοὺς κατοίκους τῶν Κουπονιῶν πὼς τοὺς ξεκοίλιασαν μὲ τὶς ξιφολόγχες. Ἐνας ἐπιλοχίας περηφανευότανε πὼς δολοφόνησε 12 ἔλασίτες αἰχμαλώτους, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους κι' ἓνα κορίτσι!

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀτιμὴ αὐτὴ δολοφονία ποὺ γίνηκε μπροστὰ στὰ μάτια τῶν «συμμάχων» λεηλάτησαν ὅλα τὰ σπίτια καὶ κάψανε 3 τετράγωνα παράγκες.

Μὰ, ὅπως εἶπαμε, ἡ λύσσα τοὺς δὲ ξέσπασε μονάχα στοὺς τραυματίες καὶ τοὺς αἰχμαλώτους. Οἱ ὄλμοι, τὸ πυροβολικό, τὰ τάνκς καὶ τὰ ἀεροπλάνα ἔκαναν θραύση στοὺς ἄμαχους. Οἱ συνοικίες μας ζοῦσαν κάτω ἀπὸ καταιγισμό φωτιάς καὶ σίδερου. Μὲ ἰδιαίτερη λύσσα χτυπήθηκε ἡ Καισαριανὴ καὶ σὲ ἑκατοντάδες ἀνέρχονται τὰ θύματα τῆς μαρτυρικῆς αὐτῆς συνοικίας.

Στὶς 9)12 ἀγγλικά ἀεροπλάνα πολυβόλησαν τὸν ἄμαχο πληθυσμὸ στὸ Δουργοῦτι μὲ ἀποτέλεσμα 3 νεκροὺς καὶ 8 τραυματίες. Τὴν ἴδια μέρα ἀγγλικὸ τάνκ ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ρηγίλλης τραυμάτισε δυὸ γυναῖκες στὸ Βατραχονῆσι.

Στὶς 10)12 ἀγγλικά ἀεροπλάνα βομβάρδισαν μὲ δέσμες βομβῶν τὴ Καισαριανὴ τὴν ὥρα ποὺ ὁ κόσμος ἔκανε οὐρὰ ἔ-

ξω από τούς φούρνους. Ταυτόχρονα πολυβόλησαν τὸ Βύρωνα καὶ Ν. Ἑλβετία. Τὰ θύματα ἀπὸ τὸν ἄμαχο πλῆθυσμὸ ξεπέ-
ρασαν τὰ ἑκατό.

Στις 12)12 ἡ Καισαριανὴ εἶχε ἄλλα 40 θύματα ἀπὸ ὄλ-
μους, ὀβίδες καὶ πολυβολισμούς. Τὴν ἴδια μέρα στὸν Ὑμηττὸ
ὄλμοι καὶ ὀβίδες καταστρέφουν τρία σπίτια κοντὰ στὸ Νοσο-
κομεῖο Ἡλέκτρα καὶ τραυματίζουν δυὸ γυναῖκες κι' ἓνα γέρο.
Τὸ Μέγς βάλλεται ἀπὸ τὸ πρωῖ μέχρι τὸ βράδυ καὶ κανένα σπι-
τι σχεδὸν δὲν ἔμεινε ἀνέπαφο.

Στις 15)12 πέφτουν ὄλμοι στὸ Ἄλσος Παγκρατιοῦ, πλα-
κεία Πλαστήρα, Προφήτη Ἡλία. Τὰ θύματα ξεπερνοῦν τὰ 25.

Στις 17)12 οἱ ἐγγλέζοι κατέλαβαν τὶς πολυκατοικίες τοῦ
Δουργουτιοῦ, ἀφοῦ τὶς ἔκαναν κόσκινο μὲ τὰ κανόνια καὶ τὰ
πολυβόλα τῶν τάνκς. Τὰ μεσάνυχτα ἔβγαλαν στὸ δρόμο ὄλους
τοὺς ἔνοικους, ἀκόμα γυναῖκες μὲ τὰ νυχτικά τους καὶ μὲ τὰ
μωρὰ στὴν ἀγκαλιά. Τοὺς συγκέντρωσαν μὲ τοὺς ὑποκόπα-
νους σὲ μιὰ γωνιὰ ἐνῶ οἱ γυναῖκες οὐρλιαζαν, τρελλές ἀπὸ
τὸν τρόμο τους καὶ λιποθυμοῦσαν. Ἀφοῦ τὶς τυράννισαν καὶ
τὶς ἐξευτέλισαν μὲ κάθε τρόπο, τὶς ἄφηκαν καὶ κράτησαν τοὺς
ἄντρες. Αὐτοὺς τοὺς ὀδήγησαν στὸ γκαράζ τῆς Λυῶν ὅπου
τοὺς παρέλαβαν οἱ Μπουραντάδες. Ἐνῶ τὰ χτήνη τοῦ Μπου-
ραντᾶ τοὺς κακοποιοῦσαν μὲ τὸ πιὸ ἀπάνθρωπο τρόπο οἱ ἐγ-
γλέζοι τοὺς σφράγισαν στὸ μέτωπο μὲ κόκκινη σφραγίδα καὶ
ἔπειτα τοὺς ἔστειλαν στὸ Χασάνι. Τὸ μπλόκο αὐτὸ ποὺ ξεπέ-
ρασε σὲ ἀγριότητα τὶς γερμανικὲς θηριωδίες, κράτησε μέχρι
τὴν ἄλλη μέρα τὸ μεσημέρι. Τὸ μαρτυρικὸ Δουργουτὶ ἀφοῦ δο-
κίμασε τὸν καταχτητὴ δοκίμαζε αὐτὴ τὴ νύχτα τοῦ Ἁγίου
Βαρθολομαίου καὶ τὸ «σύμμαχο». Ὅταν καταλήφθηκε ὀλόκλη-
ρη ἡ συνοικία οἱ ἐγγλέζοι δὲν ντράπηκαν νὰ ὀργανώσουν καὶ
παρέλαση τῆς νίκης. Παρέλασαν οἱ σκωτσέζοι παίζοντας τὶς
πίπιζες ἐνῶ οἱ Σκόμπυδες πετοῦσαν στὰ κεφάλια τοῦ μισοπε-
θαμένου ἀπὸ τὴ πείνα κόσμου κονσέρβες καὶ ξεκαρδιζόντου-
σαν στὰ γέλια. Ὁ λαὸς μας δὲν εἶναι ἀσυνήθιστος σὲ κτηνω-
δίες, γιατί γνώρισε τὸ ζυγὸ τῶν Τούρκων, τῶν Γερμανῶν, Ἰ-
ταλῶν, Βουλγάρων. Ἡ ἐλλεινὴ ὁμως παρέλαση τῆς νίκης τῶν
«συμμάχων» εἶναι κάτι ποὺ δὲν θὰ τὸ ξεχάσει ποτέ.

Καὶ στοὺς ἀγριώτερους ἀκόμα πολέμους τὰ νοσοκομεῖα
καὶ ἡ σημαία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ γενικώτερα θεωροῦνται
ιερά. Τὸ Δεκέμβρη ὁμως οἱ «ἀπελευθερωτές» κατήργησαν αὐ-
τὲς τὶς πολυτέλειες.

Στις 10)12 χτυπήθηκε ἀπὸ ὄλμο τὸ παιδικὸ ἄσυλο τῆς
Καισαριανῆς παρ' ὄλο ποὺ στὴ στέγη του κυμάτιζε μιὰ ση-
μαία τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ. Τραυματίστηκε σοβαρὰ ὁ Ε. Δια-
παρὸς.

Στις 6)12 βομβαρδίστηκε με δλμους τὸ πολυϊατρεῖο τοῦ Βύρωνα. Στις 7)12 ἡ ἐπίθεση ἐπαναλήφθηκε τὴ φορὰ αὐτὴ ἀπὸ ἀεροπλάνα.

Στις 9)12 χτυπήθηκε τὸ Νοσοκομεῖο "Ἀη Γιάννη.

Στις 14)12 οἱ Σκόμπυδες σκότωσαν στοῦ Μέτς τὴν νοσοκόμα "Ἐφη Γεωργοπούλου καθὼς καὶ μιὰ ἄλλη. Στις 15)12 ἄγγλοι ἐπίασαν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2517 νοσοκομειακὸ αὐτοκίνητο καὶ αἰχμαλώτισαν τοὺς τραυματιοφορεῖς Π. Αὐριλιώνη, Η. Μασάτσα, Δ. Σωτηριάδη, Σ. Σαμαρᾶ, Καλογήρου, Ροῦσσο καὶ Μ. Σαμαρᾶ πρὸς τοὺς ὁδήγησαν στὸ Χασάνι.

Τὸ νοσοκομεῖο «Ἡλέκτρα» τὶς τελευταῖες μέρες βομβαρδιζότανε συστηματικὰ. Ἦτανε ἀπερίγραπτες οἱ σκηνές τρόμου πρὸς ξετυλιχτηκαν ἐκεῖ μέσα. Ἀδελφές φορτωμένες με δυὸ τραυματίες ἢ καθε μιὰ κατρακυλοῦσαν τὶς σκάλες τοῦ ὑπογείου. Τραυματίες με τραύματα τῆς κοιλιάς καὶ τοῦ θώρακα σερνόntonουσαν καὶ ξερνοῦσαν αἷμα προσπαθώντας νὰ κατέβουν στὸ ὑπόγειο. Ἐκεῖ στιβαγμένα πρὸ ἓνα ἀπάνω στὸ ἄλλο κοίτονταν τὰ βασανισμένα σώματα τῶν ἐλασιτῶν καὶ τῶν ἀμάχων.

Κάτι τέτοια αἴσχη στιγματίζουν τὸ πολιτισμὸ καὶ εἴμαστε βέβαιοι πὼς ὅταν ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸ Δεκέμβρη θὰ λάμψει ὁ ἀγγλικὸς λαὸς θὰ πρέπει νὰ κρύψει τὸ πρόσωπό του ἀπὸ ντροπὴ.

Τὸ κορύφωμα ὅμως τῆς χτηνωδίας ἀποτέλεσε ὁ πολυβολισμὸς μιᾶς... κηδεῖας. Στις 14)12 ἐνῶ γινότανε ἡ κηδεῖα 4 θυμάτων ἀπὸ τὸν ἄμαχο πληθυσμὸ καὶ ἡ νεκρικὴ πομπὴ κατευθυνότανε πρὸς τὸ νεκροταφεῖο τῆς Ν. Σμύρνης, δέχτηκε ἐπίθεση ἀπὸ τρία Σπίτφάιρ. Ὅταν τέλειωσε ἡ ἐπίθεση γύρω ἀπὸ τὸ φέρετρο κοίτονταν 2 τραυματίες κι' ἓνας νεκρὸς, ὁ παπᾶς Πέτρος Συνοίκης. Ἀπάνω στὰ θύματα μετρήθηκαν 30 τραύματα ἀπὸ σφαῖρες...

«Αἱ ἀγριότητες τοῦ Δεκεμβρίου...» φωνάζει ἡ ἀντίδραση... Τοὺς ἀπαντᾶμε: Δὲν γίνηκαν ἀπλῶς ἀγριότητες, γίνηκαν χτηνωδίες καὶ ἐγκλήματα πρὸς δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ περιγράψει! Ἀλλὰ γίνηκαν ἀπὸ σᾶς καὶ τοὺς «συμμάχους» σᾶς!

ΤΑ ΜΕΤΑΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ

Τὸ θαῦμα τῆς Δεκεμβριανῆς Ἀντίστασης πού ἡ λάμψη του ἐπισκίασε κι' αὐτὰ ἀκόμα τὰ ἱστορικά γεγονότα τοῦ παγκόσμιου ἀντιφασιστικοῦ πολέμου, τὴν περίοδο ἐκείνη, προσπάθησαν νὰ τὸ σκεπάσουν μ' ἓνα βουνὸ ἀπὸ λάσπη καὶ αἰσχρὲς συκοφαντίες. Σκοπὸς τους ἦτανε νὰ συκοφαντήσουν τὸν μεγάλο ἀγῶνα τοῦ λαοῦ ὀλοκληρώνοντας τὴ στρατιωτικὴ «νίκη» μὲ τὴ πολιτικὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μερῆ νὰ σκεπάσουν τὰ δικά τους ἐγκλήματα. Ἡ πτωματολογία καὶ ἡ πατριδοκαπηλεία, οἱ ἀκρογωνιαῖοι λίθοι τοῦ μεταδεκεμβριανοῦ χάους, αὐτοὺς τοὺς δυὸ σκοποὺς ἐξυπηρετοῦν. Στὴ κατηγορία «τοῦ ἀντεθνικοῦ κινήματος μιᾶς δυναμικῆς μειοψηφίας» ἀπαντήσαμε στὰ προηγούμενα κεφάλαια. Τώρα μένει ν' ἀπαντήσουμε στὴ πτωματολογία καὶ τὰ ἠλίθια καὶ ἀναίσχυντα κατασκευάσματα γιὰ σφαγές, λεηλασίες, ἀνασκολοπισμοὺς καὶ ὅλα τὰ νοσηρὰ ἀποκρήματα τῆς ἐκφυλισμένης φαντασίας τῆς πλουτοκρατίας.

Σημειώθηκαν λάθη καὶ ὑπερβασίες στὴ διάρκεια τοῦ Δεκέμβρη ἀπὸ τὴ μερῆ τοῦ Λαοῦ; Ἀναμφισβήτητα σημειώθηκαν, καὶ θὰ ἦτανε παράξενο ἂν δὲν συνέβαιναν σ' ἓνα τέτοιον παλλαϊκὸ ξεσκήκωμα, μὰ ὁ λαὸς ἔκανε καὶ κάνει τὴ κριτικὴ του χωρὶς νὰ ντρέπεται ἢ νὰ φοβᾶται κανέναν. Οἱ ἀναπόφευχτες ὑπερβασίες κι' ἐκεῖνες ἀκόμα πού δὲν τιμωρήθηκαν σκληρὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ λαὸ δὲν μποροῦν νὰ σπιλώσουν τὸ ἀθάνατο ἔπος τοῦ Δεκέμβρη. Οἱ περίφημες «ἐκτελέσεις ἐθνικοφρόνων» ἦτανε δίκαιη τιμωρία πού ἐπεβλήθηκε στὰ καθάρματα πού στὸ καιρὸ τῆς Κατοχῆς γίνηκαν τὸ δεξιὸ χέρι τοῦ κατακτητῆ καὶ τὸν ξεπέρασαν σὲ χτηνωδία καὶ αἰμοβορία. Νὰ μερικὰ ἀπ' τὰ καθάρματα πού ἐχτέλεσε ὁ ΕΛΑΣ καὶ ἡ Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακὴ στίς Ἀνατολικὲς Συνοικίες:

Ρ ο υ μ ε λ ι ώ κ η ς, μέλος τῆς δολοφονικῆς ομάδας τοῦ

Παπαγιώργη, βασιανιστής και έκτελεστής δεκάδων πατριωτών.

Σ κ λ ή ρ η ς Π ά ρ ι ς, έκτελεστής τής ομάδας Παπαγιώργη. "Όταν έκτελέστηκε ό χτηνάνθρωπος Ν. Παπαγεωργίου τόν Σεπτέμβρη τοῦ 1944, αὐτὸς σέ ἀντίποινα ἐξετέλεσε δυὸ πολίτες ποὺ τοὺς κατέβασε ἀπὸ τὸ τράμ στὴ πλατεία Πλαστήρα.

Σ κ λ ή ρ η Θ ά λ ε ι α, μητέρα τοῦ παραπάνω. Πιάστηκε τὸ Δεκέμβρη τὴν ὥρα ποὺ μετέφερε στοὺς ἐγγλέζους πληροφορίες καὶ σχεδιαγράμματα γιὰ τὶς θέσεις τοῦ ΕΛΑΣ.

Σ γ ά γ ι α Κ α ί τ η, πόρνη τῶν Γερμανῶν καὶ χαφιές τῶν Σ. Σ. Ὑπεύθυνη γιὰ τὴ σύλληψη πολλῶν πατριωτῶν.

Γ. Μ α κ ρ ο θ ύ μ ι ο ς, ὑποδιοικητὴς τοῦ Β' Τμήματος. Στὸ μπλόκο τῆς Καλλιθέας καὶ τοῦ Θησείου τὸ 1944 ὑποχρέωσε τοὺς ἀστυφύλακες μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ περιστρόφου νὰ πυροβολήσουν τὸ λαό.

Π α π ά -- Χ α ρ ά λ α μ π ο ς, ἀπὸ τὸ Νέο Κόσμο, ἐλεύθερος σκοπευτὴς. Διαβόητος χίτης καὶ συνεργάτης τῆς Γκεσταπό. Πιάστηκε ἐπ' αὐτοφώρῳ τὴν ὥρα ποὺ πυροβολοῦσε ἀπὸ τὸ καμπαναριὸ τῆς ἐκκλησίας Κοίμηση τῆς Θεοτόκου.

Ο ί κ ο ν ο μ ό π ο υ λ ο ς, ἀστυφύλακας, ἀπὸ τὸ Μέτς, ἐλεύθερος σκοπευτὴς. Κρυμένος στὸ σπίτι τοῦ δοσίλογου Βασιλείου (Τιμολέοντος 4) τραυμάτισε τὸν ἐλασίτη Κοκκινέλη, τὸν Ε. Κωνσταντινίδη, μὲ ἀδελφὴ νοσοκόμα, καὶ σκότωσε μιὰ γρηά.

Ὑπάρχει ὁμως καὶ ἄλλη μιὰ κατηγορία ἐκτελεσθέντων ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ. Εἶναι οἱ πληρωμένοι πράχτορες τοῦ ἐχθροῦ, ποὺ εἶχαν εἰσχωρήσει στὶς γραμμὲς τῶν ὀργανώσεων ἀντίστασης μὲ σκοπὸ νὰ κάνουν χαφιεδισμό καὶ νὰ ἐκθέσουν τὸ λαϊκὸ κίνημα. Σ' αὐτοὺς ὀφείλονται στὸ μεγαλείτερο ποσοστὸ οἱ ἀγριότητες καὶ οἱ λεηλασίες ποὺ σημειώθηκαν στὴ διάρκεια τῆς Δεκεμβριανῆς Ἀντίστασης.

"Ἐνα τέτοιο κάθαρμα ἦταν καὶ ὁ πολιτοφύλακας τοῦ 10ου Τμήματος Πολιτοφυλακῆς Γούβας ποὺ εἶχε διαπράξει σωρεία ἀπὸ λεηλασίες, ἐκβιασμοὺς καὶ ἐκτελέσεις, ὁ διαβόητος Ἀπόλλων Παλαιολογόπουλος. "Όταν πιάστηκε βρέθηκε ἀπάνω τοῦ ταυτότητα τῆς Ἰντέλιτζενς Σέρβις καὶ ἀναγκάστηκε νὰ ὁμολογήσει ὅλα τὰ ἐγκλήματά του, προσθέτοντας ὅτι μετέδιδε συστηματικὰ πληροφορίες στὸν ἐχθρό. Τὸ συχαμερὸ αὐτὸ ὑποκείμενο βρῆκε τὴ τύχη ποὺ τοῦ ἄξιζε. Ἐκτελέστηκε δημοσίᾳ στὶς 17 τοῦ Δεκέμβρη. Τὴν ἐκτέλεση παρακολούθησε σύσσωμος ὁ λαὸς τῆς Γούβας ἐπικυρώνοντας ἔτσι μιὰ πράξη δικαιοσύνης ποὺ δείχνει πόσο ξένοι ἦτανε ὁ λαὸς καὶ οἱ ὀργανώσεις του πρὸς τὰ ἐγκλήματα τῶν πραχτόρων τοῦ ἐχθροῦ. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θὰ ἔπρεπε νὰ διατυπώσουμε καὶ μιὰ ἀπορία

πού βγαίνει από τη πικρή πείρα τῶν ἀγώνων μας. Δέν εἶναι δυνατό νά βρεθεῖ, προδότης, ληστής, κακοποιός, ἐγκληματίας καί ὑπάνθρωπος πού νά μὴν ἔχει ταυτότητα τῆς Ἰντέλιτζενς Σέρβις;

Στὴ Καισαριανὴ ἐχτελέστηκαν δημοσίᾳ γιὰ λεηλασίες οἱ κακοποιοὶ Ντορμούσης, Ψούνης καί Κοῦλα Λάμπρου.

Γιὰ τὴν ἴδια αἰτία ἐχτελέστηκαν μπροστὰ σ' ὄλο τὸ κόσμο στὴν ὁδὸ Φορμίωνα οἱ πολιτοφύλακες Κοζάκης καί Μαϊτανός.

Ὁ λαὸς πού πάλευε ἓνα ἀγῶνα ζωῆς καί θανάτου ἦτανε ἀμείλιχτος σ' ἐκείνους πού τὸν βρώμιζαν. Δέν ὑπάρχει οὔτε μιὰ περίπτωση σπὸν Δεκέμβρη πού ὁ ληστής ἢ ὁ δολοφόνος πού ἔπεφτε στὰ χέρια τοῦ λαοῦ νά μὴν τὸ πλήρωσε μὲ τὴ ζωὴ του. Στὸν Δεκέμβρη δέν ὑπάρχουν ὑπερβασίες καί ἐγκλήματα. Ὑπάρχουν μονάχα ὑπερβασίες καί ἐγκλήματα πού ὁ λαὸς δέν πρόφτασε νά τὰ τιμωρήσει.

Νά τώρα ποιά ἦτανε ἡ συμπεριφορὰ τῶν πραγματικῶν ἀγωνιστῶν τοῦ λαοῦ. Τὴν ἀπάντησιν τὴ δίνει ὁ γνωστὸς γιὰ τὰ ἀντιεσθμικά του αἰσθήματα κ. Ἰωάννης Ταξίαρχος.

«Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος Ταξίαρχος Ἰωάννης, κτηματίας, κάτοικος Ἀθηνῶν (Κτησιβίου 3) δηλῶ διὰ τῆς παρουσίας ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Δεκεμβρίου 1944 παρέμεινεν εἰς τὴν οἰκίαν μου πμῆμα τραυματιοφορέων τοῦ ΕΛΑΣ περίπου 20 ἡμέρας. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ὄχι μόνον δέν ἐβλαψαν τίποτα ἄλλα πρὸς ἐναντίον μου παρέσχον πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν κατὰ τὸν τυχαῖον τραυματισμὸν μου».

Ἀθῆναι τῆ 10)11)1945

Ὁ δηλῶν

Σὲ ὄλο τὸ διάστημα τοῦ Δεκέμβρη στὸ σπίτι Μαυροσκώτη (Ἀντίνορος — Παγκράτι) ἔμεινε ὁ γνωστὸς μοναρχικὸς στρατηγὸς Παπαδόπουλος χωρὶς νά ὑποστῆ τὴ παραμικρὴ ἐνόχληση. Τὸ εὐχαριστῶ ἦτανε νά καταδώσει στοὺς χαφιέδες μετὰ τὸ Δεκέμβρη ὅσους ἐλασίτες γνώριζε.

Ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ δοσιλόγου διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Σαμπάνη, σπὸν Ἀη Γιάννη, δέν πειράχτηκε οὔτε μιὰ καρφίτσα.

Χρειαζέται πραγματικὰ φασιστικὸ θράσος καί ἀναισχυντία πιθήκου γιὰ νά μιλάνε γιὰ λεηλασίες οἱ ληστές καί κακοποιοὶ τῆς χωροφυλακῆς, τῆς ταξιαρχίας, τῆς ἐθνοφυλακῆς καί οἱ Σκόμπυδες πού ρήμαξαν κυριολεκτικὰ ὅ,τι νοικοκυριὸ εἶχε περισωθεῖ ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς καί τίς καταστροφές τοῦ Δεκέμβρη. Ὅταν ἔπεσε ἡ Καισαριανὴ ὄλα αὐτὰ τὰ φα-

οιστικά καθάρματα καταλήστεψαν τὰ φτωχόσπιτά της. Θρασυτάτοι μετέφεραν καὶ ἀποθήκευαν τὰ κλοπιμαῖα στὶς συνοικίες Ζωγράφου καὶ Κουπόνια. Ὁ τρομοκράτης ἀστυφύλακας τοῦ Τμήματος Καισαριανῆς Κοράκης πήρε 3 ραπτομηχανές καὶ πολλὰ ροῦχα ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Τριανταφυλλίδη καὶ ἀπὸ τρία ἄλλα. Καὶ σ' αὐτὸν τὸ κακοποιὸ ἔχει ἀναθέσει τὸ μεταδεκεμβριανὸ κράτος τὴ δίωξη τῶν πατριωτῶν γιὰ «ληλασίες καὶ ἐκτελέσεις». Οἱ ἴδιοι λωποδύτες λεηλάτησαν τὰ σπίτια τοῦ ἀντισυνταγματάρχη Μανουηλίδη καὶ τοῦ εἰσαγγελέα Φυσέκη. Κανένα σπίτι τῆς Καισαριανῆς δὲν ἔμεινε ἀπείραχτο. Ριμινίτες λεηλάτησαν καὶ κατέστρεψαν τὸ σπίτι τοῦ Πολυδωρόπουλου στοῦ Ζωγράφου. Οἱ ἴδιοι λεηλάτησαν τὰ σπίτια τῆς Ε. Πανοπούλου καὶ Χαλκιάδακη. Ἐθνοφύλακες μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἔρευνας ἔκλεψαν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Δ. Φωτίου (Σινώπης 17) χρυσαφικὰ ἀξίας 2.000.000.

Ὅταν ἔπεσε τὸ Κατσιπόδι χωροφύλακες καὶ ἔθνοφύλακες λήστεψαν τὰ σπίτια τῶν: Ν. Κωνσταντέλια (Θέμιδος 10), Χ. Γκιώνη (Ἄγ. Βαρβάρας 83), Ν. Πάσχου (Μετσόβου 14), Ι. Οἰκονομόπουλου (Λυσιίπου 1), Λ. Ρατζῆ (Αἴνου 15), Μ. Βάρδη (Ἄγ. Βαρβάρας 110), Κοκονέζου (Ἀνθίπου 7), Ν. Τριανταφύλλου (Ἀνθίπου 9).

Στὸν Ἀη Γιάννη οἱ Σκόμπυδες λεηλάτησαν τὰ σπίτια τῶν: Σπ. Βουζουναρᾶ (Γραβιάς 7), Δημ. Πορφύρη (Χερσίφρονος 61), Ν. Μητρόπουλου (Ἄγ. Βαρβάρας), Ν. Λάρδα (Μενεκράτους 51), Γ. Καλομενόπουλου (Τιμάνθου 11).

Στὸ σπίτι τοῦ Δ. Τσολάκη (Σελεύκου 9) ληστεύτηκαν ἀπὸ τὸν χωροφύλακα Δ. Κρητικὸ ὅλα τὰ γυαλικά, 12 μαξιλαροθήκες, ὅλα τὰ ἐσώρουχα, 1 χαλί, 2 φορέματα, 1 γραμμόφωνο, 70 πλάκες, 1 γκαζιέρα, 1 ζευγὸς παπούτσια, 1 παλτὸ, 2 ζεύγη μεταξωτῆς κάλτσες, 2 ρολόγια, 3 σεντόνια, 1 κιθάρα, 1.500 δραχμὲς καὶ μιὰ ξυριστικὴ μηχανή.

Ἄλλὰ καὶ οἱ «τζέντλεμαν» τοῦ Σκόμπυ δὲν ἔμειναν πίσω. Στις 28)12 πιάστηκε ἀπὸ τοὺς ἄγγλους ὁ Χ. Ἐξαρχος ἀπὸ τὴν Ν. Ἑλβετία. Πρὶν τὸν στείλουν στὴν Ἑλ Ντάμπα τοῦ ἔκλεψαν τὸ πορτοφόλι του, μιὰ ταμπακέρα, 1 ἀναπτῆρα. Ἀπὸ τὸν Κ. Καρακώτσουλου (Ν. Ἑλβετία) ἔκλεψαν ἓνα ζευγάρι γάντια, ἓνα κασκὸλ, μιὰ γραβάτα, μιὰ τσατσάρα καὶ 500 δραχμὲς. Ἀπὸ τὸν Δ. Ἀγγελίδη πρὶν τὸν στείλουν στὴν Ἀφρική τοῦ πήραν τὸ μολύβι, τὸν ἀναπτῆρα, καὶ 1.200 δραχμὲς. Ἀπὸ τὸν Α. Κουκουμπρῆ λήστεψαν τὸ ρολοῖ, τὰ τσιγάρα καὶ διακόσιες δραχμὲς, κι' ἔπειτα τὸν ἔστειλαν στὴν Ἑλ Ντάμπα. Τὸ ἴδιο ξάφρισμα ἔκαναν στοὺς Β. Ἀσημένιο, Κ. Μαστοράκη καὶ σὲ ἑκατοντάδες ἄλλους ποὺ ἔπεσαν στὰ χέρια τους. Χω-

ρίς νὰ εἶμαστε ἄδικοι θὰ μπορούσαμε νὰ πιστέψουμε πὼς ἡ λωποδυσία θεωρεῖται ἐθνικὴ ἀρετὴ τῶν συμμάχων μας. Σὲ 1.600 φτάνουν τὰ σπίτια ποὺ λεηλατήθηκαν ἀπὸ τοὺς προδότες καὶ τοὺς Σκόμπυδες. Καὶ ἀμέτρητοι εἶναι οἱ πολῖτες καὶ οἱ ἐλασίτες ποὺ γυμνώθηκαν ἀπὸ τοὺς ἴδιους. Σωστὴ ληστρική ἐπιχείρηση!

Ἄλλὰ τὸ μεγάλο «κόλπο» ἦταν ἡ πτωματολογία. Ἐκεῖ οἱ πλουτοκράτες καὶ οἱ Τόρυδες ξεπέρασαν καὶ τὸν Γκαϊμπελς. Τὸ πολωνικὸν Κατὺν δὲ πιάνει μπάζα μπροστὰ στὸ ἐλληνικὸν Περιστέρι. Ἐκεῖ συγκεντρώθηκαν ὅλοι οἱ νεκροὶ τοῦ Δεκέμβρη ἀπὸ τὶς τέσσερις γωνιῆς τῆς Ἀθήνας, τοῦ Πειραιᾶ καὶ τῶν χωριῶν τῆς Ἀττικῆς, ἀφοῦ πέρασαν ἀπὸ μιὰ ὀρισμένη ἐπεξεργασία. Ἡ ἐπεξεργασία ἦταν ὁ τεμαχισμὸς τῶν πτωμάτων γιὰ νὰ κατασκευαστοῦν οἱ ἀνύπαρκτες ἀγριότητες. Ἔτσι δημιουργήθηκε ὁ θρῦλος τῶν κουβάδων μὲ τὰ μάτια καὶ τῶν ἀκρωτηριασμῶν. Ἐκλήθη τότε ὁ εἰδικὸς πτωματολόγος Σέρ Γουὼλτερ Σιτρίν καὶ ἄρχισε νὰ τραβάει τὰ μαλλιά του. Κανεὶς στὸ κόσμῳ δὲ μπορεῖ νὰ μᾶς κάνει νὰ πιστέψουμε πὼς ὁ κ. Σιτρίν ἀγνοοῦσε ὅτι στοὺς ὁμαδικοὺς τάφους τοῦ Περιστεριοῦ βρισκότανε περισσότερα πτώματα σκοτωμένων ἐλασιτῶν καὶ ἀμάχων παρὰ ἐκτελεσθέντων δοσιλόγων. Τὰ κομματιασμένα ἀπὸ τοὺς ὄλμους καὶ τὶς ρουκέτες πτώματα τῶν γυναικοπαίδων τῆς Καισαριανῆς καὶ τοῦ Περιστεριοῦ βρέθηκαν ἀνακατεμένα μὲ τὰ πτώματα τῶν δοσιλόγων. Τὰ πτώματα τῶν ἐλασιτῶν ποὺ ἔπεσαν γιὰ τὴ πατρίδα τους βρέθηκαν στὴν ἴδια τρύπα μὲ πτώματα τῶν δῆμιων τοῦ Παπαγιώργη καὶ τῆς Γκεσταπό. Μεγαλύτερη βρῖσιὰ γιὰ τοὺς νεκροὺς μας δὲν γινότανε! Νὰ μερικὰ παραδείγματα ποὺ ξεσκεπάζουν τὴν ἀπαίσια βιομηχανία τῶν «ἐκτελεσθέντων»:

Ὁ Γ. Παπιστῆς ἀστυφύλακας τοῦ ΚΓ' καὶ μέλος τῆς Πολιτοφυλακῆς Ὑμηττοῦ τραυματίστηκε (στὶς 27)12 ἀπὸ ὄλμο στὴ πλατεῖα Ὑμηττοῦ καὶ τὴν ἐπομένη πέθανε. Τὸν θάψανε στὸ λωφίσκο τῆς ἐκκλησίας Πέτρου καὶ Παύλου. Τὸ Γενάρη ἡ οἰκογένειά του βρῆκε τὸ πτῶμα του στὴ Καισαριανὴ μαζὺ μὲ ἄλλα πτώματα «σφαγιασθέντων».

Ὁ Κ. Μπάμπουλης τραυματίστηκε ἀπὸ ὄλμο στὸ Παγκράτι καὶ μεταφέρθηκε στὸ νοσοκομεῖο τοῦ ΕΛΑΣ. Μετὰ τὴν ἐγχείρηση πέθανε. Στὸ μεταξὺ μεσολάβησε ἡ ὑποχώρηση καὶ τὸ πτῶμα του βρέθηκε στὸ Περιστέρι.

Οἱ Π. Σωτηριάδης, Δ. Σακελλαριάδης καὶ ἡ ἀδελφὴ του Πετράτος, Ι. Ζήσης, Γιαννισαφᾶκος καὶ ἡ ἀδερφή του, ὅλοι ἄμαχοι ποὺ σκοτώθηκαν στὸ Παγκράτι ἀπὸ ὄλμους παρουσιάστηκαν ἀπὸ τὴν κυβέρνησι Πλαστήρα σὰν «ἐκτελεσθέντες».

Τοὺς τράβηξαν μάλιστα καὶ φωτογραφίες!

Ὁ Σ. Ἀλεξίου, δικηγόρος, στέλεχος τοῦ Κόμματος δολοφονήθηκε στίς 5)12 ἀπὸ χαφιέδες στὴν ὁδὸ Σταδίου. Οἱ μάχες ποὺ μεσολάβησαν δὲν ἄφησαν τὴν οἰκογένειά του νὰ πάρει τὸ πτώμα του. Τὸ Φλεβάρη βρέθηκε στὸ Περιστερί τὸ πτώμα του μὲ κομμένη τὴ μύτη καὶ αὐτιά μὲ τὴν ἐπιγραφή: «υφαγιασθεῖς ὑπὸ ἐλασιτῶν».

Ὁ ταγματάρχης Κανέλης σκοτώθηκε ἀπὸ ἀδέσποτη στὴ μάχη τῆς Ἐφορίας Ὑλικοῦ Πολέμου. Τὸ πτώμα του τὸ πήραν οἱ Ριμινίτες ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του δῆθεν γιὰ νὰ τὸ θάψουν καὶ τὸ Γενάρη τὸ ξέθαψαν καὶ τὸ ἔστειλαν στὸ Περιστερί.

Ὁ Στάθης Παπαδάκης 18 ἐτῶν ἀπὸ τὸν Ὑμηττὸ (Ἐρασινίδου 34). Τραυματίστηκε τὸ Δεκέμβρη καὶ πέθανε. Οἱ δικοὶ του τὸν θάψανε στὸν Ἅγιο Ἀρτέμη. Στίς 22 τοῦ Φλεβάρη ἡ ἀστυνομία ὑποχρέωσε τὴ μάνα του νὰ ξεθάψει τὸ πτώμα του καὶ νὰ τὸν ἀφήσει ἐκτεθειμένο γιὰ πολλὰς μέρες στὴ Ζωοδόχο Πηγὴ τῆς Καισαριανῆς.

Στίς 22 τοῦ Δεκέμβρη ὁ Μωϋσῆς Τσανακαλιώτης ἐτῶν 32. (Χρυσοστόμου Σμύρνης 11 Ν. Ἑλβετία) σκοτώθηκε ἀπὸ ὄλμο τὴν ὥρα ποὺ πήγαινε στὸ μπακάλη κοντὰ στοῦ Σαπόρτζα ποὺ εἶναι μιὰ γεφυροῦλα. Μαζὺ μὲ τὸν Τσανακαλιώτη σκοτώθηκαν καὶ δυὸ γρηές. Τὸν παρουσίασαν σὰν δολοφονημένο ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ καὶ στὸ μνημόσυνο ποὺ ἔγινε ὕστερα ἀπὸ 40 μέρες ὁ παπᾶς τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, Βασίλειος βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ κατακεραυνώσει ἀπὸ τὸν ἄμβωνα «τοὺς μισαροὺς κουκουέδες δολοφόνους».

Τρεῖς μέρες ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποχώρηση τοῦ ΕΛΑΣ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἕνας τῆς Ἀσφάλειας καὶ κρεῖς μὲ πολιτικὰ πῆγαν στὴν ὁδὸ Δικαιάρχου στὸ Παγκράτι καὶ πιάσαν τὸ ἀντρόγυνο Τσιλιπορίδη. Τὴν ἄλλη μέρα βρέθηκαν κι' οἱ λυὸ σκοτωμένοι στὸ Ζάππειο. Εἶναι φανερὸ ποιὸς τοὺς δολοφόνησε. Οἱ ἐφημερίδες ὅμως γράψαν πὼς ἐχτελέστηκαν ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ!

Ἡ ἀδελφὴ νοσοκόμα Μαρία Πανᾶ ὑπηρετοῦσε στὸ Ἀσκληπιεῖο νοσοκομεῖο Βούλας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ ἐκεῖ ἦρθε ἐθελοντικὰ στὸ νοσοκομεῖο τοῦ ΕΛΑΣ Ν. Σμύρνης ὅπου προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες. Ἀπὸ κίς 20 μέχρι 28 τοῦ Δ)βρη ὑπηρέτησε στὸ συνεργεῖο τοῦ ΕΛΑΣ Ὑμηττοῦ. Στίς 28 τοῦ Δ)βρη ὀλόκληρο τὸ προσωπικὸ τοῦ χειρουργείου ξεκίνησε μέσα σὲ ἄγρια χιονοθύελλα γιὰ τὸ Κορωπὶ. Ἀπάνω στὸν Ὑμηττὸ τὸ προσωπικὸ κινδύνεψε νὰ ταφεῖ ἀπὸ τὰ χιόνια. Ἡ ἥρωίδα Μαρία Πανᾶ δὲ μπόρεσε ν' ἀνθέξει καὶ ξεψύχησε ἐκεῖ. Στίς 26)2)45 οἱ ἐφημερίδες «Βραδυνὴ» καὶ «Ἀσύρματος» δημοσίεψαν τὴν ἐξῆς εἶδηση: «Ὁ ἰατροδικαστὴς κ.

Ψημάρας ἀνεῦρεν εἰς τὸν Ὑμηττὸν τὸ πτώμα τῆς νοσοκόμου Μαρίας Πανᾶ, ἣτις συλληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν ἀφοῦ ἐκακοποιήθη, καὶ ἐβιάσθη, ἐξετελέσθη...»

Εἶγε κ. Ψημάρα! «Ἐπιστήμονες» σάν κι' ἐσᾶς τιμοῦν τὴ μεταδεκεμβριανὴ κακοήθεια!

Ἐπάρχουν ὅμως καὶ ἑκατοντάδες πτώματα ἀγνώστων ποὺ ξεθάφτηκαν καὶ φορτώθηκαν σὲ φορηγὰ γιὰ νὰ πάρουν τὸ δρόμο γιὰ τὸ Κατύν. Ὅλοι οἱ τάφοι τῶν ἐλάσιτῶν καὶ τῶν ἀμάχων ἀνασκάφτηκαν καὶ τὰ πτώματα ἐξαφανίστηκαν.

Στις 6)1)45 συνεργεῖα τοῦ Δήμου Βύρωνα ξέθαψαν 50 πτώματα ἐλασιτῶν ἀπὸ τὸ ἀλσύλλιο τῆς Ἀγ. Τριάδας.

Στις 10 τοῦ Γενάρη ξεθάφτηκαν τὰ πτώματα 60 ἐλασιτῶν καὶ ἀμάχων ποὺ εἶχαν ταφεῖ στὴ μάντρα τοῦ 1ου Νεκροταφείου. Τὸ Γενάρη ξεθάφτηκαν ἀπὸ τὰ Κουπόνια συνολικὰ 38 πτώματα αἰχμαλώτων ἐλασιτῶν ποὺ εἶχαν ἐκτελεσθεῖ ἀπὸ τοὺς Ριμινίτες.

Μετὰ τὴν ἀποχώρηση τοῦ ΕΛΑΣ ὅλη ἡ λύσσα τῶν μοναρχοφασιστικῶν καθαρμάτων ξέσπασε ἀπάνω στὶς ἀδούλωτες Ἀνατολικὲς Συνοικίες. Ἡ ὀμηρία, οἱ συλλήψεις, τὰ βασανιστήρια, οἱ λεηλασίες ξεπέρασαν κάθε ὄριο. Καμμιά ἐξακρίβωση καὶ καμμιά ἀνάκριση. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀνατολικῆς Ἀθήνας θεωρήθηκαν ἐαμοκομμουνιστὲς καὶ καταδιώχτηκαν σάν τὰ ἄγρια θηρία. Χίλιοι πενήντα πιάστηκαν καὶ στάλθηκαν στὴν Ἐλ—Ντάμπα, δυὸ χιλιάδες περίπου πετάχτηκαν στὰ μπουντρούμια τοῦ Μεταδεκεμβριανοῦ Κράτους καὶ βασανίστηκαν μὲ τὸν ἀγριώτερο τρόπο. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ ἡ ἡρωίδα Εὐτυχία Μορίκη ἀπ' τὴ Καισαριανή, ποὺ οἱ χτηνάνθρωποι τοῦ ΚΑ' Τμήματος Κοράκης καὶ Σία, ἀφοῦ ἀποπειράθηκαν νὰ τὴ βιάσουν τὴ πετάξανε φυματικὴ ἀπ' τὰ βασανιστήρια στὶς γυναικεῖες φυλακές! Ἐξακολουθοῦν νὰ κρατοῦνται μὲ φανταστικὲς κατηγορίες ἑκατοντάδες ἀγωνιστὲς. Καταδιώκονται πολλὲς ἑκατοντάδες. Στὸ μεταξύ ἡ ἐξαθλίωση, ἡ πείνα καὶ ἡ ἀνεργία μαστίζουν τὶς συνοικίες μας. Οἱ χίτες μὲ τὴν ἐνίσχυση τῆς Ἀστυνομίας ὀργιάζουν καθημερινά, καὶ νὰ ὁ ἀπολογισμὸς τῆς δράσης τους ἀπὸ τὶς 3 τοῦ Ἰούλη μέχρι τὶς 15 τοῦ Νοέμβρη. Δολοφονίες, 4 δολοφονικὲς ἰαπόπειρες—τραυματισμοὶ 169. Παράνομες συλλήψεις 69, μπλόκα 13, κουρέματα 4, ληστείες 2, καταστροφὲς γραφείων ὀργανώσεων 7. Συμμορίες ἀπὸ πληρωμένα καθάρματα προσπαθοῦν νὰ δαμάσουν τὶς ἡρωϊκὲς συνοικίες μας. Θὰ καταφέρει τὸ μεταδεκεμβριανὸ κράτος νὰ ὑποτάξει τὸ λαὸ μας; Ὅποιος τὸ πιστεύει εἶναι τουλάχιστον ἡλίθιος. Λαὸς ποὺ ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ τοῦ τὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση καὶ τὸν Μεγάλον Δεκέμβρη εἶναι ἀνίκητος!

